

Hvordan du kan oppnå et lykkelig ekteskap

Hvordan du kan oppnå et lykkelig ekteskap

Uansett hvor du bor, er det visse grunnleggende prinsipper som, hvis de blir fulgt, vil føre til lykke i ekteskapet i enhver kultur og ethvert samfunn.

HEFTET SKAL IKKE SELGES.

Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt av
Guds Verdensvide Menighet.

Norsk utgave av

How to Have a Happy Marriage

Forsidebilde: Hal Finch jr.

Innvendige fotos av:

G.A. Belluche jr. — PT

Hal Finch — PT

Warren Watson — PT

Copyright © 1988 Guds Verdensvide Menighet

Alle rettigheter forbeholdes

Trykt i USA

ISBN 1-55825-069-7

Innhold

1. kapitel

ET LYKKELIG EKTESKAP I EN ULYKKELIG VERDEN	1
---	---

2. kapitel

NÅR KYSSENE BEGYNNER Å OPPHØRE	5
---	---

3. kapitel

HVA GUD SIER OM DITT SEKSUALLIV	10
--	----

4. kapitel

NÅR EKTESKAPET BLEKNER ... HOLDNINGER SOM LIVER OPP	16
--	----

5. kapitel

ET BALANSERT FAMILIEBUDSJETT	24
------------------------------------	----

6. kapitel

SÅ DERE HAR BESTEMT DERE FOR Å FÅ BARN	30
---	----

7. kapitel

«EN ALMINNELIG, HVERDAGSLIG
HUSMOR» — DET FINNES IKKE
NOE HØYERE KALL! 36

8. kapitel

EKTEMANNEN I ORDSPRÅKENE 31! 45

9. kapitel

HVA DU KAN GJØRE NÅR
DIN EKTEFELLE IKKE VIL! 50

ET LYKKELIG EKTESKAP I EN ULYKKELIG VERDEN

EN LYKKELIG familie, finnes den? Eller er lykkelige familier noe som bare fantes i gamle dager? Noe du bare har lest om i bøker? Eller sett på film?

Er det egentlig mulig å ha et lykkelig ekteskap i en ulykkelig verden?

Stopp opp og tenk over det.

Tenk over de lykkelige familiene du selv kjenner. Hvis du er typisk, kjenner du egentlig ikke særlig mange slike familier.

Man har ført en tragisk statistikk over skilsmisser. Men det er umulig å føre statistikk over alle som lider seg gjennom ulykkelige ekteskap, som bor sammen på grunn av religion, penger eller barn, men som lengter etter et lykkeligere liv.

Men enten du lever i et nesten forbilledlig ekteskap eller et ekteskap som det trengs å jobbe litt med, så følger det her noen positive måter å gjøre ditt ekteskap lykkelig på og motvirke tallene over alle ekteskapene som er lagt i ruiner i en ulykkelig verden.

Din elskede og beste venn

Noe av det sørgeligste for enhver ekteskapsrådgiver er alle parene som er gift, men som likevel er fremmede for hverandre i sitt eget hjem.

De synes å ha lite til felles. Hver går til sitt, og stanser bare opp en sjelden gang for å snakke sammen — i samtaler

som ofte blir hissige diskusjoner om penger, barneoppdragelse eller sex. Man kan begynne å lure på hvordan de egentlig fant hverandre til å begynne med.

Men den gangen, på gymnaset eller i universitetet, trodde de at de var forelsket. De opplevde fysisk tiltrekning. En stormende romanse. Opphisselse. Ekteskap.

Men etter hvetebrødsdagene, når de må se hverdagen i øynene med arbeid, hjem og planer om å få barn — da står kanskje mann og hustru milevidt fra hverandre.

Dersom du ikke er gift ennå, er det viktigste før du forplikter deg til ekteskap derfor at du er sikker på at du gifter deg med en du kan dele dine tanker og følelser med. Du bør gifte deg med et menneske som vil være din aller beste venn.

Dersom du allerede er gift og du ærlig må innrømme at din ektefelle ikke er din nærmeste venn, da må du øyeblikkelig begynne å bygge opp dette vennskapet!

Venner deler sine aller innerste tanker og følelser med hverandre. En venn er en du kan gå til når du har det vanskelig. Og hvem kan det være bedre å ha et slikt nært forhold til enn din egen ektefelle?

Selvfølgelig trenger vi alle nære venner som vi kan hjelpe eller få hjelp fra. Vanligvis vil disse nære vennene av samme kjønn være en slektning, en venn fra skoletiden, en vi jobber sammen med eller en nabo.

Men fra det øyeblikk du er gift, bør det likevel ikke være noen du har et nærere forhold til enn din mann eller kone.

Å dele åndelige mål

Den største årsaken til at ekteskap er ulykkelige, er kanskje mangelen på forståelse for at ekteskapet ble planlagt og innstiftet av den evige Gud.

Helt fra naturens nåværende orden ble skapt, har lover som gjelder det ekteskapelige forhold vært virksomme. Lydighet mot dem sikrer lykke. Dersom de ikke blir fulgt, medfører Guds lover at det får konsekvenser.

Da apostelen Peter skrev om ekteskapet i de greske skriftene, sa han at menn og hustruer «er medarvinger til livets nåde...» Hvorfor? Han minnet ektemennene om å huske på denne viktige sannheten i Skriften, «...så ikke

bønnene deres blir hindret» (1. Pet. 3:7). Peter viste på denne måten at selv vårt personlige forhold til Gud blir påvirket av vårt ekteskapelige forhold. Bønner kan bli hindret når vi ikke følger Guds lover og instruksjoner om ekteskapet, og ekteskapet selv vil med sikkerhet også bli påvirket.

Den åndelige dybden i ekteskapet ble ytterligere vist av Paulus da han skrev: «Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød. Denne hemmeligheten er stor; men jeg tenker hermed på Kristus og på menigheten» (Ef. 5:31-32). Menneskenes ekteskap burde være levende utgaver av det fantastiske åndelige forholdet Kristus har til sin menighet.

Ekteskapet er altså langt mer enn bare det fysiske. De aller viktigste bestanddelene i et lykkelig ekteskap er av åndelig art. For eksempel er det ene ordet som beskriver Gud best, det vi finner i 1. Johannes 4:8: «For Gud er KJÆRLIGHET.»

Det lyder så enkelt. Men det finnes ikke noe større ord enn «kjærighet». Og i det ene ordet — kjærighet —

ligger den virkelige nøkkelen til et lykkelig ekteskap.

Det som mangler i de ulykkelige ekteskapene verden over, er kjærlighet. Kjærlighet er likevel det ordet man som oftest forbinder med ekteskap. Ektepar sier: «Jeg elsker deg» til hverandre. De fleste menn og kvinner mener antagelig virkelig at de elsker ektefellen.

Men mange forstår ikke. Kjærlighet blir oppfattet som en sinnsstemning eller følelse for en person av motsatt kjønn. Det er ofte slik mange tenåringer føler det de første gangene de forelsker seg.

De tror at kjærlighet er den opphissende følelsen de får for den «spesielle» personen. Men det merkelige er jo at de fleste unge opplever denne følelsen av «kjærlighet» tre eller fire eller enda flere ganger i tenårene og tidlig i 20-årene.

Efter hver opplevelse innrømmer de at de egentlig ikke følte kjærlighet eller elsket den andre personen. Det var bare en ungdomsforelskelse. Et svermeri.

Dessverre er det så alt for mange som aldri har oppdaget at den kjærligheten de tror de føler for sin ektefelle, bare er den samme overfladiske forelskelsen.

Ekte kjærlighet er total og altomfattende omsorg for den annen, uten hensyn til ens egne følelser. Det er ikke bare den opphissende følelsen av fysisk tiltrekning.

Når et par først knytter den romantiske tiltrekningen og den dype følelsen av omsorg for den annen sammen og i tillegg deler sin fritid, sine følelser og bekymringer med hverandre, da legger de grunnlaget for et virkelig lykkelig ekteskap.

Så kan du ha et lykkelig ekteskap i en ulykkelig verden?

Ja, så absolutt.

Og dersom du ikke har vært så lykkelig som du gjerne skulle ha vært, så begynn nå å bygge kjærlighetens åndelige verdier i ekteskapet ditt. Be Gud om å gi deg og din ektefelle samme type kjærlighet som gjenspeiles i Gud selv.

Så skal dere gjøre alt det sammen som kan bygge opp gleden i livet deres. Gjør din ektefelle til noe mer enn bare din elskede, gjør din ektefelle til din beste venn også.

Da vil du overvinne statistikken og bli blant dem som har funnet veien til et virkelig lykkelig ekteskap.

NÅR KYSSENE BEGYNNER Å OPPHØRE

MANGE TUSEN artikler er blitt skrevet i et forsøk på å styre folk bort fra skilsmisens fallgruber. Men altfor mange ektepar som har alvorlige problemer, går likevel fra hverandre.

Det begynte ikke slik. Ta en titt på det gjennomsnittlige bryllupsbildet. Mann og kone stråler — ansiktene er et eneste stort smil. De utstråler lykke. «Dette er for alltid!»

Men hva har skjedd, bare noen få korte måneder eller år senere? Smilene er der ikke lenger. Frustrasjon og skuffelse har satt inn. Tillit er blitt avløst av mistenksomhet. Hver av dem mistenker kanskje den andre for utroskap. En av ektefellene planlegger kanskje skilsmisse. Den andre tenker kanskje på å reise sin vei.

Det skjedde ikke uten grunn. Det er en bestemt rekke årsaker til ulykkelige ekteskap. Men la oss forsøke å finne *den ene grunnleggende hovedårsaken!*

Hva forårsaket oppløsningen?

Et par skilles. De slutter seg til statistikken. Barna kastes ut i en virvelstrøm av usikkerhet — stilt overfor en barsk og grusom verden i en enforelderfamilie. Både mannen og kvinnen står overfor store omstillinger i livet. Hva forårsaket det hele?

Var det sex? Eller at Ola ikke kunne holde orden på

pengene og kanskje ikke engang holde fast på jobben særlig lenge? Var det en geskjeftig svigermor? Eller Kari som insisterte på ha et arbeid utenfor hjemmet? Kanskje de simpelt hen bare ikke kom godt ut av det med hverandre.

Intet fornuftig menneske kan fornekte at en eller flere av disse forholdene kan ha vært medvirkende. Men hovedårsaken går dypere enn noe av dette.

Menn og kvinner belemret med dårlige ekteskap har én ting felles. De har ignorert et meget godt råd. Rådet er på seks små ord: «Elsk din neste som deg selv.»

Men hvem er min neste? Er det ikke naboen? Kollegene på jobben? Medlemmene i foreningen? Jo, alle disse menneskene er din neste, og i en mer omfattende betydning, hele menneskeheten. Men vi glemmer så altfor ofte hvem *vår neste fremfor noen* er.

Du har hørt den gamle klisjeen: «Kjærligheten begynner i hjemmet.» Klisjeer er klisjeer simpelthen fordi de vanligvis er sanne. På en enestående måte er vår neste nummer én vår ektefelle — vår mann eller kone.

Gjennomsnittspersonen oppfører seg vanligvis på en høflig og sivilisert måte mot venner og naboer. Hvis vi ikke passer på, kan vår ektefelle være det eneste unntaket til aksepterte regler for adferd.

En forretningsforbindelse ringer til en overordnet sjef på kontoret. Sekretæren ringer vedkommende sjef opp og forteller at en viktig kunde er på tråden. Uansett hvor dårlig humøret er i øyeblikket, trekker han pusten dypt, tvinger frem et smil og sier: «Hallo, hvordan står det til?» med en elskverdig stemme, i et forsøk på å vise både interesse og omtanke.

Litt senere kommer en annen telefon. «Det er din kone,» opplyser sekretæren. «Å, er det nå henne igjen!» mumler han lavt. «Ja vel, jeg skal ta den denne gangen,» svarer han motvillig. Hans kone kommer frem, men blir uhøflig møtt av: «Hva er det for noe nå?» — uansett om bemerkningen er fortjent eller ikke.

Denne mannen har glemt hvem som er hans neste nummer én. Han oppfører seg høflig mot kundene og toppsjefen. Han kan endog behandle sine medarbeidere med respekt og anstendighet. Men sin kone? Det er en helt annen sak. Den

sannsynlige langtidsvirkningen av en slik vedvarende oppførsel mot ens ektefelle? *Annuler enda et ekteskap!*

Slike menn er ikke engang klar over hva de gjør. Disse ektemennene er ikke klar over at de har tatt sin kone for gitt i lang tid.

Dårlige vaner i ekteskapet kan lett bli inngrrodde. Men mennesker er istand til å kultivere gode vaner så vel som dårlige.

Ektemenn *kan lære* alltid å henvende seg til sin kone med åpenbar varme og hengivenhet. De gjør det med sine kolleger hele tiden. Hvis de ikke lærer å snakke på mer enn bare en høflig måte til sin kone, utfordrer de skjebnen. Så enkelt er det.

Hvis du ikke snakker til din ektefelle med interesse og omtanke, er ditt ekteskap enten i alvorlige vanskeligheter, eller så kommer det snart til å være det. Mangel på kjærlig, omtenkstomm kommunikasjon er et av tegnene på et ekteskap som er i ferd med å gå i stykker.

Kvinnens ansvar

Så langt har vi konsentrert oss om mannen i ekteskapet. Men generelt har dagens kvinne en like stor del av skylden for at det går galt i ekteskapet.

Historikeren W.E.H. Lecky, forfatter av et klassisk verk om England på 1700-tallet, sa en gang: «Ekteskap gir begge parter en ekstraordinær makt til å såre hverandre.» Kvinner aner ikke hvor mye smerte de kan påføre en mann. En spydig bemerkning kan skjære gjennom en mann og såre ham i hans innerste vesen.

De fleste menn setter pris på rollen som sin kvinnes beskytter og forsørger. Men på grunn av den måten denne verdens samfunn er strukturert på, er det ikke sikkert at en manns inntekt øyeblikkelig kan dekke alt av husholdningens

behov og luksus. Han er kanskje klar over problemet og prøver å finne en måte å øke familiens inntekt på. En kone som utålmodig kjefter og klager over manglende inntekter, sårer sin mann mer enn hun aner.

Den gyldne regel i ekteskapet

«Derfor, alt det I vil at menneskene skal gjøre imot eder, det skal også I gjøre mot dem...» (Matt. 7:12). Ikke noe normalt menneske vil være uenig i dette gamle synspunktet. Men hvem er disse «andre»? Din ektefelle er sannsynligvis den siste du tenker på i denne forbindelse.

Noe går galt på kontoret. Du har påført selskapet en unødvendig utgift ved å overse en innlysende feil i en større brosjyre. Din kollega som normalt etterkontrollerer ditt arbeid, var kalt ut av byen i en nødssituasjon. Å si at sjefen er lite glad, er mildt sagt. Hvordan venter du å bli behandlet når du kommer hjem? Med omtanke, medfølelse, ja endog sympati? Selvfølgelig! Kanskje din kone ikke engang vil nevne at plenen burde vært slått for lenge siden.

Men er det slik de behandler sin kone når noe går galt hjemme? Den dagen hevet ikke brøddeigen seg. Badet ble oversvømt. Noe av den fineste porselenen glapp ut av hendene på henne, så den gikk i knas, og ungene har vært umulige. Og din elskelige kone mestret alle disse «mindre» katastrofene uten å ringe deg en eneste gang. Når du kommer hjem, orker hun ikke stort mer. Hvordan behandler du henne under slike omstendigheter?

Griper du inn og sørger for selv å få lagt ungene? Tilbyr du deg å ta oppvasken den kvelden? Trøster du din kone? Behandler du henne slik du venter å bli behandlet? Elsker du din neste — din kone — som deg selv?

Og respekterer dere kvinner mannen deres like mye som dere respekterer dere selv?

Sytti ganger syv

Peter spurte Jesus hvor mange ganger han måtte tilgi sin bror, og kastet frem tallet syv. «Sytti ganger syv,» lød svaret uten nøling. Med andre ord, ubegrenset tilgivelse. Det er bare i ett forhold hvor det er trolig at 70 ganger syv vil komme på tale. En bror eller nabo eller venn vil simpelthen ikke for-

synde seg mot oss så mange ganger. Men enkelte ektefeller vil gjøre det. Vi tilbringer svært mye tid sammen med vår ektefelle.

Sannsynlig får den gjennomsnittlige ektemann eller hustru høre «jeg er fryktelig lei meg, elskling» både en og flere ganger. Spørsmålet er: Mener han det, og mener hun det? I så fall bør du tilgi din ektefelle uten å nøle et øyeblikk. Usagt nag kan ødelegge et ekteskap. Lær å tilgi din ektefelle!

I et ekteskap har det lett for å samle seg opp en del skjeletter. Grav dem ikke frem hver gang dere tretter. *Det* er ikke virkelig tilgivelse. Et ordspråk sier: «Fördärlig är den menniska som gräver gropar för att skada» (Ordspr. 16:27, s. 1917-overs.). La saken hvile!

Når kyssene begynner å opphøre

Det har vært hevdet, og med rette, at intimiteten er selve ekteskapets innerste vesen. Intimitet er imidlertid så mye mer enn bare seksuelt samleie. Et megetsigende blick mellom to personer som elsker hverandre. Et håndtrykk i akkurat riktig øyeblikk. En spasertur sammen i parken uten at det knapt blir sagt et ord. Te og smørbrød for to etter at barna er lagt. Alt dette og mye, mye mer utgjør det intime ekteskapelige forhold.

Har dette livets bekymringer skjøvet dette ut av ditt ekteskap? Du tar deg ikke tid til å kysse lenger. Du tar deg ikke tid til å snike deg innpå din mann bakfra og kysse ham, slik du gjorde før. Barna later til å ta all din tid, og det er ikke noe igjen til din mann. Du har nesten alltid hodepine ved sengetid. Da er ekteskapet ditt i fare!

Hvis du ikke gir uttrykk for noen intimitet overfor din ektefelle i løpet av dagen, må du ikke vente at noe vil skje ved sengetid. Det gjør det ikke!

Det som skjer i løpet av dagen, er antagelig viktigere enn det som skjer om natten. Fysisk intimitet burde være et kjærlighetsfylt klimaks på de små intimiteter som begynte fra det øyeblikk du våknet og kysset din ektefelle god morgen.

HVA GUD SIER OM DITT SEKSUALLIV

BUDET MOT EKTESKAPSBRUDD er kort og rett på sak. Gud sier rett og slett: «Du skal ikke bryte ekteskapet» (2. Mos. 20:14, 1978-overs. i hele kapitlet hvor intet annet er indikert).

Men dette budet går dypere enn bare til overflaten av den begrensede tekniske betydningen av å bryte ekteskapet, dvs. sex med en annen enn ens egen mann eller kone.

Kristus utvider meningen klart i Matteus 5:27-28: «Dere har hørt det er sagt: Du skal ikke bryte ekteskapet. Men jeg sier dere: Den som ser på en kvinne med begjær etter henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte.»

Kristus utvider her budet til ikke bare å gjelde en fysisk utroskapshandling, men også seksuelt begjær.

Selv om budet ved første blick kanskje mest ser ut som et lovforbud mot en type upassende seksuell aktivitet, er det både i prinsippet, og med anvendelse av andre skriftsteder, et forbud mot misbruk av sex i enhver form.

Men faktisk går det virkelig poeng med Guds bud mot ekteskapsbrudd enda lenger.

Poenget med dette budet er ikke bare å beskytte ens fysiske legeme og den biologiske reproduksjonsmekanismen, selv om den moderne forbannelsen med kjønnssykdommer visselig ville bli eliminert om alle hadde adlydt denne loven.

Nei, formålet med loven er å beskytte vårt sinn — våre tanker og vår innstilling.

Satan, utroskapens opphav

Gud er opphavet til sex. Han er den som skapte menneskekroppen, og han er den som formet sex så det skulle være et gledesbånd mellom en lovlig gift mann og kone hjemmet.

Men det er djevelen Satan og hans gale holdninger som injiserte holdningen med utroskap eller ekteskapsbrudd inn i menneskesamfunnet.

Vi har ikke fått vite nøyaktig hvordan Satan gjorde dette — hvilke ord han kan ha brukt eller hvilken metode han benyttet for å plante disse gale holdningene. Men vi kan lese at Adams og Evas rene motiver avgjort ble fordervet ved at de spiste av den forbudne frukten i Edens have:

«Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og herlig å se på — et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og spiste. Hun ga også mannen sin, som var med henne, og han spiste. Da ble deres øyne åpnet, og de merket at de var nakne. Så flettet de sammen fikenblad og bandt dem om livet» (1. Mos. 3:6-7).

Adam og Eva
dekket seg med blad på
grunn av den
skamfølelsen de fikk
som et resultat av
Satans påvirkning.

Adam og Eva dekket seg med blad på grunn av den skamfølelsen de fikk som et resultat av Satans påvirkning.

Menneskene tilegner seg sin menneskenatur — sitt onde «hjerte» — fra Satan. Og det er fra dette onde hjertet menneskene får sin til-

bøyelighet til seksuelle synder (Matt. 15:19).

Pornografi til en viss grad

Kanskje de fleste av oss ikke ville bli lurt av den åpenbare pornografien.

Pornografi som ikke er så innlysende som åpen, notorisk

pornografi, kan vi kanskje kalle «pornografi til en viss grad». Det vil si de former for innflytelse som Satan vanligvis bruker for å få sinnene til menn og kvinner til å avvike fra det rene, givende forholdet som sex i ekteskapet er, og til begjær.

Et eksempel på dette kan vi finne i visse moderne klesmoter. Dagens menn og kvinner er hjernevasket til å misbruke påkledningen i et forsøk på å tiltrekke seg hverandres oppmerksomhet ved konstant å kle seg på en svært fysisk bevisst, forførende og sensuell måte. Folk gjør dette uten tvil for å tilfredsstille sin egen forfengelighet. De nyter den luksus det er at andre synes de er spennende eller sensuelle.

Riktignok skapte Gud kvinner slik at de øver en naturlig seksuell tiltrekning på menn. Men han mente ikke at de skulle eksponere seg på en slik måte at de bevisst fremkaller seksuelt begjær hos fremmede forbipasserende.

Det lokkende utseendet er ikke noe en mann eller kvinne bør etterstrebe — ikke utenfor hjemmets fire vegger i ekteskapet. Som et eksempel på bevis kan du lese 1. Timoteus 2:9, som særlig formaner kvinner til å ha «en fin fremtreden; de skal ikke pynte seg utfordrende, men sømmelig». Påkledningen bør være passende for anledningen og bør fremvise diskresjon, balanse og moderasjon, enten det gjelder badetøy, kveldsantrekk, fritidstøy eller hva det måtte være.

Med hensikt å forføre øyet er klart i strid med Guds bud om at vi skal «fly hor». «All synd som et menneske ellers gjør, er utenfor kroppen. Men den som driver hor, synder mot sin egen kropp» (1. Kor. 6:18). En mann eller kvinne som på en pågående måte eksponerer den sjarm som av Gud var beregnet på en gift partner, kan knappst sies å være noe eksempel på å fly hor. Pass deg: Du som kler og oppfører deg slik, bryter med ånden i det 7. bud. Gud vil ikke holde deg uskyldig.

Utallige andre av Satans teknikker faller inn under kategorien «pornografi til en viss grad». Dette omfatter bruken av åpenbar sex i reklame og uunngåelige sextemaer og -scener i underholdningsbransjen. På ulike måter fører alt dette til at folks innstilling — din innstilling — blir formet, og følgelig tankene og endelig handlingene til oss alle. Bombardementet er overstrømmende.

Forførende pornografi

En annen måte Satan bruker for å forføre verdens innstilling til sex, kan kanskje kalles «forførende pornografi». Inkludert i denne kategorien er områder som på overflaten kanskje ikke ser ut til å være sex-relaterte i det hele tatt, men

som i realiteten er knyttet til ulovlige og lystpregede handlinger og holdninger preget av begjær.

En god illustrasjon på denne kategorien er musikk. Enkelte sanger, enten det er rock, country, pop eller lettere musikk, kan være i form av glade ballader eller humoristiske anekdoter. Men det grunnleggende og underliggende budskapet i mange av disse sangene går mer og mer på sex — hvor som helst, når som helst og med hvem som helst.

Med hensikt
å forføre øyet er klart i
strid med Guds bud
om at vi skal «fly hor».

Og husk, denne musikken spilles på stereoanlegget ditt, bilradioen din og i restauranten der du spiser. Barna dine gjør lekser til bakgrunnsmusikk og absorberer ubevisst det budskap om seksuell utukt som disse sangene proklamerer. Denne musikken påvirker samfunnet ditt, familien din, barna dine — og deg. Dine holdninger, tanker, stemninger og seksuelle standpunkter manipuleres av slike ting.

En annen type «forførende pornografi» er det eksempel som folk rundt oss setter — og av og til omfatter det dessverre også våre venner og slektninger som bedriver all slags ulovlig seksuell praksis. Eftersom vi ser at de nærmest boltrer seg mellom hustru, elskerinne og tilbake igjen, eller som vi ser store idrettsstjerner, politikere eller artister løper fra partner til partner — alltid ustraffet og underforstått at det de gjør er moro — påvirkes verdiene våre. Om vi ikke er varsomme, kan vi bli bedratt av den midlertidige «utuktsgleden», og tro at slike handlinger «ikke er så farlige likevel».

Men slike handlinger er «så farlige». De ødelagte fami-

liene i kjølvannet av disse aktivitetene leder til vanære og sorg, hvor samfunnet vårt betaler prisen i sann lykke.

Og Gud hverken ser gjennom fingrene med slike krumspring eller ler av dem: «Hvorfor skulle jeg tilgi deg? Dine sønner har forlatt meg og sverget ved guder som ikke er til. Jeg ga dem det de trengte, men de drev hor, og samlet seg i horehuset. De er brunstige, velnærte hester, hver mann vrinsker etter naboens kone» (Jer. 5:7-8).

Beskytt deg selv

Hvordan kan du beskytte deg i en krig hvor fienden, Satan, har et bokstavelig monopol på våpnene (media og andre krefter)? Finnes det noe fornuftig forsvar mot et slikt altomfattende seksuelt bombardement?

Ja, det gjør det. Og første skritt i ditt forsvar er dette: Se klart utuktsondet som tærer på samfunnet og som kan virke inn på deg. Tenk over de listige metodene Satan har brukt for å dytte sine farlige perversjoner på folk. Du må utvikle en avsky mot å la Satan få lov til å manipulere ditt sinn.

Gud skaper barn i sitt bilde, ved bokstavelig å føre mennesker inn i sin familie, slik at de også blir Gud.

En hovedegenskap du trenger for å kunne motta denne suverene velsignelsen, er lojalitet, trofasthet, til Gud Fader og til Jesus Kristus, vår Gjenløser og åndelige bror.

Straks du ser hvordan Satan forsøker å frata deg muligheten til å komme inn i Guds Familie ved å ødelegge den parallelle menneskefamilien, delvis gjennom seksuell synd, vil du være forberedt med den nødvendige fasthet du trenger for å følge opp neste skritt i ditt forsvar.

Dernest må du vokte døren til ditt sinn. Som all annen synd starter sexsynd i sinnet (Jak. 1:14-15). Riktig tidspunkt

«*L*itt»

*begjær er fyrstikken
som antenner
utuktsbålet som legger
ekteskapsbåndene i
aske.*

for å stoppe synd er idet vi fristes. All synd, og særlig seksuell synd, øker sin tiltrekning dersom vi huser den. Den begynner å vokse i omfang som en sneball og tiltar i styrke, til vi synder i sinn eller endog i handling.

Så tillat deg ikke luksusen med endog bare «litt» begjær. For «litt» begjær er fyrstikken som antenner utuktsbålet som legger ekteskapsbåndene i aske.

Gud tilgir

Gud sier like ut at han ser alvorlig på våre sexynder: «Ekteskapet være i akt og ære hos alle, og ektesengen usmitet [dvs. av utenomekteskapelig sex]! for horkarler og ekteskapsbrytere skal Gud dømme» (Hebr. 13:4, 1930-overs.).

Gud krever helt klart troskap og seksuell renhet. Men beklageligvis er det så at Satan allerede har slått til i livet til mange av leserne.

Den gode nyheten er at vi kan få tilgivelse for tidligere synder — selv for våre sexynder — om vi angrer, dvs. slutter å synde og begynner å gjøre det som er riktig. Og vi kan ha kraften fra Guds Hellige Ånd som hjelp til å kjempe våre slag (Apg. 5:32).

Husker du historien om «kvinnen som ble grepet i utroskap»? «Til slutt var Jesus igjen alene med kvinnen som sto der. Da rettet han seg opp og spurte: kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg? Hun svarte: Nei, Herre, ingen. Da sa Jesus: Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer fra nå av!» (Joh. 8:10-11).

«Gå bort, og synd ikke mer!»

Et godt råd, og et råd vi alle må ta til følge hvis vi skal lære troskap som kan bære oss fra de varme båndene i et fysisk ekteskap og inn i Guds åndelige familie.

NÅR EKTESKAPET BLEKNER . . . HOLDNINGER SOM LIVER OPP

ER DITT EKTESKAP så lykkelig som du kunne ønske? Hvis ikke, følger det her noen meget viktige måter til å forbedre og læge et ødelagt forhold ektefeller imellom!

Gud har opprettet åndelige lover som vil gi lykke og kjærlighet i ekteskap og alle forhold menneske og menneske imellom hvis de blir adlydd. Bryt disse dynamiske, levende lovene, og vi garanterer ulykke og elendighet i ekteskapet.

Forholdet mellom mann og kone

Gud skapte mennesket som mann og kvinne. Og med et utrolig altoverstigende potensiale som få er klar over. Han skapte kvinnen til å være en medhjelper og følgesvenn for mannen (1. Mos. 2:18). Få idag er klar over at Den Allmektige Skaper har forordnet at mannen skulle være hjemmets overhode og lede sin kone riktig. Men på ingen måte som en underkuende herre.

Det er to sider ved dette forholdet mellom mann og kone. På den ene side må mannen, som kaptein på et lag på to, gi signalene. På den annen side må det være et lagarbeid. Der meninger, ideer og ønsker avviker fra hverandre, må de diskuteres på en klok og kjærlig måte på grunnlag av likhet. For mann og kone er i sannhet medarvinger til Guds nåde og rike (1. Pet. 3:7).

Nedbrytende forhold i ekteskapet kan ikke bli løst hvis

ektefellene glemmer hvilken struktur for styre Gud har forordnet for ekteskapet. Samfunnet forsøker en ekteskapsform hvor hver av partene leder like mye. Dette løser ikke problemer; det kompliserer dem.

Både mannen, som bør fungere som leder i ekteskapet, og hustruen må passe på ikke å handle slik at det skaper motvilje hos den annen part. Mannen bør lære å oppmuntre til samarbeid og ta ledelsen når uoverensstemmelser må løses.

Hva er de vidunderlige holdningene som får ektefeller til å bygge hverandre opp istedenfor å rive hverandre ned? Hvordan bør ektefolk nærme seg hverandre for å helbrede sårene fra tidligere misforståelser og feil?

Hvordan bør ektefeller kommunisere følelser og behov til hverandre slik at begge parter kan begynne å takle sine problemer og vanskeligheter på en konstruktiv måte?

Det finnes en måte! Nå er tiden inne til på nytt å forbedre eller kanskje endog redde ditt ekteskap ved å gi uttrykk for disse lægende innstillingene!

Gi uttrykk for anerkjennelse

Ekteskapelige forhold som er skadet, trenger et positivt første skritt i riktig retning. En av partene må ta første skritt og bryte skadelige kommunikasjonsmønstre.

Før du giftet deg, så du egenskaper som du verdsatte hos din ektefelle. Du ga utvilsomt mange ganger og på mange måter uttrykk for din beundring og påskjønnelse for disse egenskapene hos den du elsket. Men i ekteskapet er det så mange som gjør den store feilen å unnlate å *fortsette* å gi uttrykk for påskjønnelse av små ting — eller endog de store ting — som deres ektefelle gjør. Selv gode ekteskap kan langsomt forsures og dø fordi mann og kone tar hverandres arbeid og anstrengelser for gitt.

Hvilke gode egenskaper setter du pris på hos din ektefelle *nå*? Nei, ikke forsvar deg med: «Men han (eller hun) har alle disse dårlige egenskapene og vanene som irriterer meg!» Konsentrer deg i dette øyeblikk om din ektefelles *gode* egenskaper. Se dem for deg. Skriv dem om nødvendig ned for å prege dem inn i sinnet. Det er viktig å erkjenne gode egenskaper hos en ektefelle eller i ditt ekteskap, selv om det nå later til at disse egenskapene bare er noen få.

Er du *takknemlig* for disse egenskapene? Har du nylig fortalt din ektefelle at du verdsetter dem hos ham eller henne?

Hvis du er en kone, er kanskje din mann ikke så hensynsfull eller kjærlig som du gjerne ville, men han er kanskje isteden flink til å skaffe fysiske nødvendigheter. Har du fortalt ham at du setter pris på hans anstrengelser og energi for å forsørge familien så godt?

Hvis du er en ektemann, synes du kanskje at din kone ikke tar seg av sin del av budsjettet like økonomisk som hun burde gjøre. Vi lever i vanskelige tider. Har du fortalt henne at du setter pris på hennes anstrengelser for å gjøre sitt beste etter omstendighetene? Har du oppmuntret henne til et mer økonomisk forbruk uten å preke for henne? Har du rost henne for hvordan hun tar seg av barna, eller husholdningen, eller kanskje den merinntekten hun skaffer til veie?

Det finnes ikke et levende menneske som ikke ønsker påskjønnelse. Det er Gud som har skapt denne levende loven! Bryt denne loven ved stadig å konsentrere deg om negative ting eller problemer ved et menneske, så begynner alt i livet å virke fullstendig negativt.

Manglende uttrykk for anerkjennelse av det gode fører til at man ikke lenger ser at det finnes noe godt hos andre. Mange ektefeller ødelegger sitt ekteskap ved utakknemlighet. Ekteskapsrådgivere ser stadig dette problemet.

Skriften lærer oss prinsippet med å vise hverandre takknemlighet. «Takk alltid . . . for alle ting» (Ef. 5:20, 1978-overs.).

Ønsker du å bli verdsatt? Uttrykk da oppriktig anerkjennelse overfor din ektefelle — eller overfor ethvert annet menneske, for den saks skyld.

Hvis du er konsekvent med å uttrykke anerkjennelse når det er grunn til det (og det er grunn til det selv ved småting

andre gjør for oss), vil det gi en utrolig reaksjon. Det å uttrykke anerkjennelse vil kanskje ikke løse alle dine ekteskapelige problemer, men det er et positivt første skritt for å forbedre og helbrede sårede ekteskapelig forhold og kommunikasjoner.

Jesus lærte oss det viktigste prinsippet for å leve riktig: «Derfor, alt det I vil at menneskene skal gjøre imot eder, det skal også I gjøre imot dem: for dette er [formålet med] loven og profetene» (Matt. 7:12).

Vis aktelse og respekt

Midt i en opphetet diskusjon når det gjelder synspunkter eller meninger kan det virke vanskelig, men atter en gang: alle ønsker å bli vist aktelse og respekt. Meningsforskjeller er ingen unnskyldning for å slutte å vise respekt.

Hva skjer når menn og koner unnlater å vise hverandre — eller andre mennesker — heder og respekt? Det skapes automatisk en vegg av mistenksomhet. Andre blir lettere såret, mer nærtagende, når vi må påpeke deres feil. De er mindre mottagelige for selv konstruktiv korreksjon. Mange som ikke får anerkjennelse og respekt, begynner å innbille seg anklager og fornærmelser, selv når det ikke foreligger noen.

I alle våre mellommenneskelige forhold befaler Gud oss: «Ær alle» (1. Pet. 2:17). Ja, selv om en person ikke alltid gir uttrykk for riktig karakter!

Hvorfor?

Fordi respekt avler respekt! Mangel på respekt skaper vonde følelser. Den gjør en god situasjon dårlig og en dårlig situasjon verre.

Husk at din ektefelle er en person som frivillig ga avkall på mange personlige valgmuligheter og friheter for å gifte seg med deg. Har du vist din ektefelle aktelse og respekt for å påta seg ekteskapets og familiens ansvar? Eller for å leve med alle dine ufullkommenheter? Behandle din ektefelle med verdighet, så er det sjanse for at han eller hun vil ønske å vise deg større respekt!

Vær tilgivende

Innstillingen «dette skal jeg aldri tilgi deg!» vil med sikkerhet føre til at sår i ekteskapet aldri vil gro. En nådeløs, utilgivende holdning fører til motløshet og depresjon. Den

skaper spenning og strid. Den forsterker disharmoni og hat.

Hvor mange ektefeller har ikke den vane at de privat eller i samvær med andre graver frem tidligere feil, for å gjøre en ektefelle forlegen og «sette ham (eller henne) på plass»? Det er ubarmhjertig og utilgivende. Det åpner gamle sår på nytt.

Du ønsker selvfølgelig barmhjertighet og tilgivelse for dine ufullkommenheter. Du ønsker ikke å høre dem gjentatt om og om igjen. Vær derfor villig til å være barmhjertig og tilgi andre. «Vær barmhjertige, likesom eders Far [i himmelen] er barmhjertig,» sier Skriften (Luk. 6:36).

Du og din ektefelle er ufullkomne mennesker i en ufullkommen verden. Hvorfor ikke vedgå dine ufullkommenheter? Ta opp utfordringen om å vokse i riktig kjærlighet og modenhet sammen. Når du gjør noe galt, hvorfor ikke ganske enkelt si: «Tilgi meg!» Du kommer snart til å få høre det tilbake!

Hvis en ektefelle som gjør noe galt mot deg, ber om tilgivelse, så vær villig til å tilgi. Hvis vi unnlater å anvende nådens og tilgivelsens levende lov når den bør anvendes, vil tidligere feil og ufullkommenheter garantert ødelegge et ekteskap. Den som ikke viser barmhjertighet eller tilgivelse, vil heller ikke få tilgitt sine feil og synder (Matt. 18:35).

Vedvarende fysisk mishandling må det selvfølgelig bli slutt på hvis et ekteskap skal overleve. I et slikt tilfelle kan det være nødvendig med råd og hjelp utenfra.

Vær hjelpsom og konstruktiv

En av USAs ledende skilsmisse- og familieadvokater ble spurt om hva som er den største enkeltårsak til at ekteskap går i oppløsning. Han svarte: «Hovedårsaken er manglende evne til å snakke oppriktig med hverandre, blotte sine sjeler og behandle hverandre som sin beste venn.»

Ønsker du at dine følelser, behov og meninger skal bli hørt og overveid? Det gjør også din ektefelle!

Mange ektefeller utvikler den vane å avvise sin ektefelles følelser, meninger og ønsker. Men hvordan kan man bryte denne onde, degraderende og skadelige sirkelen? Sett dere rolig ned sammen. La målet være utadrettet kjærlighet.

«Kjærligheten... ser etter en måte å være konstruktiv

på,» står det i 1. Korinter 13:4 (J.b. Phillips eng. overs.). Vær konstruktiv. Arbeid for en positiv løsning på et problem istedenfor å ydmyke din ektefelle når det oppstår et problem.

Snakk med og lytt til din ektefelle. «Kjærligheten . . . søker ikke sitt eget» (1. Kor. 13:4-5). «Men hvert menneske være snar til å høre, *sen til å tale,*» befaler Skriften (Jak. 1:19). Hvor ofte skaper ikke ektefeller enorme problemer i sitt ekteskap fordi de bryter dette budet?

«Mildt svar stiller harme, men et sårende ord vekker vrede,» står det i Ordspråkene 15:1. Neste gang du ønsker å reagere på din ektefelle, så stans! Spør deg selv: Er det jeg skal til å si, konstruktivt og til hjelp for å løse problemet, eller forsøker jeg bare å ta igjen og ydmyke ham/henne?

Når en ektefelle forsøker å være positiv og konstruktiv i situasjonen, oppmuntrer det den andre til å være det samme.

Men hva du enn foretar deg, glem ikke å strebe etter å ta den innstillingen som hjelper og helbreder i ekteskapet!

«Vi er et lag!»

Et sunt og kjærlig forhold mellom mann og kone er ikke noe herre/slave-forhold. Det er heller ikke et mor/sønn- eller far/datter-forhold. Det er et forhold hvor man deler og utfyller hverandre, hvor hver av partene erkjenner hverandres

gudgitte rolle og bidrar med konstruktive evner og kraft for ekteskapets gode. Det er en forening hvor hver av ektefellene uttrykker påskjønnelse for den andres bidrag. Varig ekteskapeleg lykke krever *la-ginnsats*.

En av de nyere tragiske tendensene er den voksende oppfatning eller presset som går ut på at man må gå sin egen vei, eller «gjøre det som er riktig for deg» eller «finne deg

selv» — selv om det betyr å oppgi ektefelle, barn eller familieansvar.

Det er når to ektefeller innser at de trenger og utfyller hverandre, at de kommer hverandre nær og vokser i respekt og kjærlighet til hverandre. Kineserne har et ordtak som beskriver dette: «Den ene hånden vasker den andre.»

For en vidunderlig, lægende innstilling å ha i ekteskapet! «Elskede, vi er et lag — som i felleskap skal dele livets gleder og overvinne livets vanskeligheter og utfordringer!»

Det er utslag av uvitenhet om man slipper en brennende fyrstikk på en bensinkanne for å se om den vil brenne eller eksplodere. Likeledes, om du bryter Guds lover for ekteskapet, vil du brenne deg. Bryt Guds lover, så vil de knekke deg! Millioner straffes med smertelig mental, følelsesmessig eller fysisk straff fordi de har forkastet eller ignorert Guds åpenbarte lover om sex og ekteskap.

Sann kjærlighet består i å gi, dele, hjelpe, oppmuntre og å være konstruktiv. Det er det motsatte av å ta, bryte ekteskapet, være egoistisk, å såre andre og å være ubarmhjertig. Dette er Satans levemåter og holdninger. De skaper ondt og lidelse i menneskers liv og ekteskap.

Så la oss ikke glemme at Gud befalte mannen å lede sin kone (1. Mos. 3:16). Idag dominerer kvinner i økende grad over svake og ineffektive menn. (Jes. 3:12). Gud lar både menn og kvinner få høste straffen for at de svikter sine riktige roller (vers 16–18).

Guds ord lærer at mannen er sin kones hode (1. Kor. 11:3), at mannen ikke ble skapt for kvinnens skyld, men kvinnen for mannens skyld (vers 7, 9). Gud befaler mannen å *elske* sin kone. Og hustruen å respektere sin mann (Ef. 5:33). Legg merke til hvor enkelt, men vakkert Bibelen uttrykker de virkelig kjærlige og lægende innstillinger som ektefellene skal gi uttrykk for seg imellom:

« . . . Dere ektemenn: Vis *forståelse* [guddommelig forståelse for en kvinnes behov] i samlivet med hustruen . . . og vis henne *ære*, for sammen skal dere arve nåden og livet [evig liv]. Gjør dette, så ikke bønnene deres blir hindret. Til slutt . . . vis *medfølelse* . . . *hjertelag* og *ydmymhet*. Gjengjeld ikke ondt med ondt eller skjellsord med skjellsord. Dere skal tvert imot velsigne» (1. Pet. 3:7-9, 1978-overs.).

«Underordne eder under hverandre i Kristi frykt. I hustruer! underordne eder under eders egne menn som under Herren! for mannen er hustruens hode, likesom Kristus er menighetens hode . . . Likesom menigheten underordner seg under Kristus, således skal også hustruene underordne seg under sine menn i alle ting. I menn! elsk eders hustruer, *likesom Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den*» (Ef. 5:21-25).

Hvorfor er det så viktig for ektefeller å leve på denne måten? «Den som elsker sin hustru, elsker seg selv» (vers 28). En mann som mishandler sin kone, eller en kone som raser mot sin mann, skader og ødelegger seg selv og sin egen lykke!

Derimot er Guds vei til fred i ekteskapet at «hver og en skal elske sin hustru som seg selv, og hun skal ha respekt for sin mann» (Ef. 5:33, 1978-overs.).

Er det ikke på tide du innrømmer enhver feilaktig holdning overfor din ektefelle? Er det ikke på tide du søker Guds tilgivelse og hjelp til å gi uttrykk for de riktige holdninger og handlinger i ditt ekteskap?

Adlyd Guds levende lover for ekteskapelig lykke og helse. Gi uttrykk for at du verdsetter din ektefelle. Vis aktelse og respekt. Vær barmhjertig og tilgivende. Vær hjelpsom og konstruktiv. Lev sammen som et lag hvor hver respekterer den annens gudgitte rolle.

ET BALANSERT FAMILIEBUDSJETT

BUDSJETTERING! Det virker som om mange ektefolk blir ille til mote når noen nevner dette følsomme emnet. Enkelte er overbevist om at de tjener for lite til å lage et budsjett. Andre tror at de ikke er flinke nok med tall og derfor ikke vil klare å få et budsjett til å fungere.

Så for folk flest fortsetter pengesaker å være en skremmende opplevelse, år etter år!

Men pengeproblemer er unødvendige — selv for deg.

La oss se på budsjetteringsprinsippene som er åpenbart i Bibelen, og lære hvordan man kan overvinne pengevansker en gang for alle. Men først skal vi se på fire finansieringsnøkler. De er helt avgjørende før man kan sette noe budsjett ut i livet.

• *Gjør budsjetteringen til et familieprosjekt.* Få alle til å delta. Selvsagt må ektemannen som familiens overhode ta ledelsen i planleggingen og det å holde seg til budsjettet. Men det er nødvendig med råd og samarbeid fra familiemedlemene.

Hvis du er en ektemann, må du huske at du og din kone «sammen skal . . . arve nåden og livet» (1. Pet. 3:7). Rådfør deg for all del med din kone når det gjelder hvordan familiens inntekt blir brukt. Kanskje hun er flinkere eller har bedre tid enn deg til å holde oversikt eller å skrive ut sjekker og betale regninger. Din kone må i det minste være klar over hva som

skjer, slik at hun kan bidra med kloke råd og klare jobben hvis det skulle tilstøte deg noe.

Barna trenger også å utvikle en rett holdning til finanser. De kan lære om budsjettering, sparing og det å få mest mulig ut av pengene sine. Dette innbefatter å gjøre kloke innkjøp og ikke bruke pengene på en lettsindig måte — og endog å utvikle den gode vanen med å betale tiende.

• *Kjøp kvalitet.* Det billigste er ikke alltid det beste. De som alltid velger det billigste, utvikler ofte en personlighet som reflekterer dette karaktertrekket. Vi har en tendens til å oppføre oss annerledes når vi bruker noe dyrt.

Så når du gjør innkjøp, må du innse at mange «gode» kjøp ikke alltid er det de ser ut til å være. Gjør kloke innkjøp. Ikke bedøm en ting bare etter prisen. Sett i forhold til måten tingen vil påvirke deg på psykisk sett, vil kanskje en noe dyrere gjenstand være en langt bedre investering.

• *Spar.* Vanen med å leve uten å spare er en stor kilde til elendighet i mange familiers pengesaker. Enkelte er overbevist om at sparing ikke kan komme på tale for deres vedkommende. Men folk flest ville ikke ha vært i de vanskelighetene de er i om de hadde lært å praktisere denne finansielle loven tidligere.

Ordspråkene 6:6–8 sier at vi skal ta lærdom av mauren (d. myren; s. myran), som «sørger . . . for mat om sommeren og samler inn føde om høsten». Den har med andre ord et matlager som hjelper den til å komme gjennom vanskelige perioder og vinteren.

Selv om du har finansielle problemer, må du begynne å spare. Summen trenger ikke å være så stor til å begynne med, bare nok til at du utvikler denne vanen. Senere, når du har kommet over kneiken, vil du ha etablert dette livsmønsteret. Mange lever så nær kanten av stupet at bare en ekstra regning kan dytte dem over kanten. Hvor godt ville det ikke være å ha nok sparepenger til å kunne betale den ene regningen du ikke forutså. Det er ikke vanskelig hvis du i fremtiden bare vil starte med å sette til side et lite beløp fra hver lønning.

• *Unngå kjøp på kreditt.* Likesom noen tror at det er umulig å spare, er andre overbevist om at de ikke kan klare seg uten kredittkonti. Hvis du tenker på denne måten, er du

nødt til klare deg uten dem, ellers vil du ikke oppnå finansiell lykke.

Uansett hvor bundet du for tiden er til innbetalinger av roterende renter, må du komme deg bort fra dem. Det kan ta noe tid å bryte kvelertaket deres, men det vil være verd det for å få fred i sinnet. Salomo skrev: «Den rike hersker over fattige, og låntageren blir långiverens trell» (Ordspr. 22:7). Start idag med å få karakterstyrken til å vente til du har spart opp pengene kontant. Det koster mye mer å betale rentene på lånte penger enn å spare pengene på forhånd. Unngå impuls kjøp.

På nesten hver eneste kredittkonto er det en månedlig minimumsrente å betale. Men når du har kontanter, sparer du ikke bare de tyngende rentene, du får også ofte kontant-rabatt på kjøpet.

I visse tilfeller er selvsagt kredittkjøp nesten blitt en nødvendighet. Imidlertid må man følge prinsippet med at bare nødvendigheter kjøpes på kreditt — som en bil eller et hjem. Du bør aldri kjøpe luksusartikler på kreditt. Fjersyns-apparater, sportsutstyr og hobbysaker bør betales kontant. Det er vanligvis slike ting som gir folk vanskeligheter ved kjøp på kreditt. Det virker bare så enkelt å kjøpe det ekstra nå og utsette betalingen til senere. Ikke gå i denne fellen.

Kredittkort bør ikke brukes på større innkjøp der du må betale noe utover den første forfallsperioden. Du må med andre ord ikke kjøpe noe du ikke kan betale fullt og helt når regningen først kommer. Rentene er så høye på kredittkjøp at du ender med å måtte betale mye mer for gjenstanden enn det du ville ha gjort ved kontantkjøp.

Fremgangsmåten

Lag en liste som omfatter all gjeld og alle dine normale utgifter over et visst tidsrom. Ta med forfalte, inneværende og fremtidige forpliktelser — alt som behøves for familiens livsopphold i en tid fremover.

Hvis det lengste tidsrommet mellom hver regning på samme vare eller tjeneste er et år, som forsikring eller avgifter, må listen din dekke et år. Hvis det lengste intervallet mellom hver regning av samme type er tre måneder, behøver listen din bare å dekke tre måneder.

Uansett tidsrom, skriv ned alle utgifter som du vet du vil få i løpet av denne perioden, uansett om de er regelmessige eller uregelmessige. Dette må også inkludere penger som brukes på rekreasjon, ulike småting, samt løpende utgifter som leie, mat og nytteting.

Så må du justere hver regning i forhold til tidsrommet mellom hver lønning. Hvis du f.eks. får betaling hver 14. dag, må månedlige regninger deles i to, og ukentlige regninger fordobles. En årlig regning må deles opp i 24 deler.

Så bør du lage en ny liste med disse justerte delene. (F.eks. halvparten av det månedlige avdraget på bilen, to ukentlige matregninger, $1/24$ av eiendomsskatten.) Denne listen er sentral for budsjettet. Hvis du har tatt med alle utgiftene, vil den vise deg nøyaktig hvordan du skal bruke den neste lønningen; alle vil de bli brukt på samme måte. Hver gang du får utbetalt lønn, vil denne listen med andre ord fortelle deg eksakt hvor mye du må sette til side for hver fremtidig utgift. Da har du nøyaktig det du behøver for å betale regningene etterhvert som de kommer.

Ved å spare et visst beløp fra hver lønning, vil bekymringen for budsjetteringen forsvinne. Listen din med standardbeløp vil automatisk fortelle deg hvordan jobben skal

gjøres. Når budsjettet først er satt opp skikkelig, trengs det bare litt omtanke av og til, i motsetning til den konstante hodepinen det er å få passet inn hver regning i det beløpet man har for hånden. Hva mer er, med dette budsjettet glemmer du ikke noe, eller kaster bort penger.

Den største velsignelsen er den frihet du får gjennom dette budsjettet når du bruker pengene. Hvis du omhyggelig og trofast har satt til side penger fra hver lønning til betaling av hver regning, kan du bruke dem med den sikkerheten det er å vite at det var beregnet på det formålet — selv rekreasjon og visse luksusartikler. Men hold ønsket om årlige luksusferier og medfølgende restaurantbesøk i tømme!

Ofte tjener familiene såpass at de egentlig har råd til visse tilleggs-goder. Men uten et slikt budsjett er det mange som ikke nyter godt av det de har. Kanskje de bruker penger på disse tilleggs-godene, men de er alltid plaget av skyldfølelse når de gjør det. Hadde de på en klok måte delt inntekten opp i standarddeler og inkludert en viss pengesum fra hver lønning til ekstragoder, kunne de unne seg denne luksusen med god samvittighet.

Så ta lærdommen. Del inntekten inn i definerte seksjoner slik at hver lønning automatisk brukes på en del av hver regning. Velsignelsen er utrolig.

Hva man må inkludere

Listen over utgifter må være fullstendig. Dette gjelder spesielt hvis du har lav inntekt eller stor gjeld. Visse ting må inkluderes i alle budsjetter:

- *Klær.* Dette er et ømt punkt for endel familier. De klarer kanskje å skaffe seg det de trenger, men med stor belastning på budsjettet. Klær er et langtidsbehov, og enkelte glemmer at de trenger penger for å kjøpe klær. Når tiden kommer, blir det vanskelig, for man må presse ut penger her og der. Hvorfor ikke spare litt fra hver lønning? Du trenger ikke å bruke dem med det samme. Men når du behøver dem, så er de der.

- *Underholdning.* Mange familier føler at de ikke har råd til underholdning. For dem er det en unødvendig utgift. Men underholdning er nødvendig for en balansert familie. Mange ville bli overveldet av den gleden som kan komme bare ved

å sette til side et lite beløp av hver lønning for underholdning.

• *Lommepenger.* Det ser ubetydelig ut, men tilfeldige ting kan gjøre mer skade på budsjettet enn du aner. Du ville antagelig bli overrasket over hvor mye penger du bruker på små, dagligdagse personlige ting.

Denne delen av budsjettet behøver kanskje ikke å være stor, men hvis du ikke tar den med, kan dette lille punktet ødelegge alle dine anstrengelser.

Begynn nå

Et siste punkt må nevnes. Det er et lite råd om hvordan du skal komme igang. Kanskje føler du at du allerede ligger så langt etter i finansene dine at du ikke engang kan begynne på et slikt budsjett. Men denne artikkelen er skrevet for nettopp en slik person. Selve poenget med å begynne på et slikt budsjett er nemlig å overvinne problemet som du tror stopper deg!

Et slikt budsjett kan ikke fungere umiddelbart for en som er nær det finansielle stupet. Det kan ærlig talt ta flere måneder å komme dithen at du følger skjemaet fullt og helt. Jo flere måneder som går, desto nærmere vil du imidlertid komme dit du ønsker å være. Og karakteren som utvikles i denne prosessen, kan ikke måles i penger.

Så begynn straks. Selv om du er på underskudd på alle konti i månedsvis, må du sette opp en plan umiddelbart. Hvis du ikke kan gjøre det du skriver på listen, vil du iallfall kunne utvikle vanen med å lære hva du burde gjøre.

Men faktisk, hvis du setter opp idealbudsjettet ditt på tross av alle problemene dine, realistisk oppsatt med alle innværende regninger, avdrag på lån/pantelån, fremtidige utgifter og alle andre behov, vil du bli overrasket over hvor ofte du faktisk kan sette til side de beløpene du har planlagt å spare av hver lønning. Selv om du bare kan sette til side halvparten av en regning den første måneden, vil du være en halv regning foran neste måned. Og til slutt vil du oppdage at du nyter godt av stabilitetens velsignelse i familiens økonomi.

SÅ DERE HAR BESTEMT DERE FOR Å FÅ BARN

DET FINNES ingen bedre anledning til å dele noe sammen, enn når et ektepar bestemmer seg for å øke sin familie og få barn.

Det finnes heller ikke noe større ansvar i familien!

Å få barn krever ikke mye ekspertise. Men det gjør det for å bli *kvalifiserte* foreldre. Mange millioner er blitt fedre og mødre. Men mange av dem vet ikke hvordan de skal være foreldre.

La oss derfor se nærmere på det alvorlige ansvar som følger med det å bli foreldre. Enten det er det første eller det femte barnet man planlegger, bør en være klar over både gleden og ansvaret som følger ankomsten av et nytt familie-medlem.

I dagens verden er det mye forvirring om familieplanlegging. På grunn av uvitenhet og overtro — ja selv religiøs villfarelse — er det mange som ikke vet om eller hvordan de skal planlegge for barna som kommer.

Den gang og nå

I tusenvis av år, etterhvert som menneskesamfunnene utviklet seg og befolket jorden, kunne familiene ha så mange barn de ønsket. Faktisk var det i realiteten ønskelig med en stor familie, siden arbeidskraft var så viktig for utviklingen.

Omkring midten av 1800-tallet hadde verdensbefolk-

ningen endelig kommet opp i 1 milliard. Men de neste 130 årene skjøt den i været, så den nådde hele 5 milliarder. Med befolkningsekspløsjonen har det fulgt økende fattigdom, sult, arbeidsløshet, kriminalitet og krig.

Befolkningsøkningen har ikke i seg selv forårsaket dette, men det veldige antall mennesker er delvis ansvarlig for tilstandene i den verden vi lever i.

Det ser sannelig ut til å være på tide å se nærmere på verdien av familieplanlegging.

Gud planlegger sin familie

Kanskje det viktigste poenget man bør ha klart for seg, er den åndelige siden. Forbyr Bibelen familieplanlegging? Forlanger Gud at ektefolk skal ha så mange barn som mulig i løpet av deres fruktbare år?

Det er viktig å se familieplanlegging ut fra Guds perspektiv.

Et avsnitt i Bibelen som kanskje best oppsummerer familieplanlegging, er Efeserne 3:14–15: «Derfor bøyer jeg mine knær for Faderen, som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden» (*Studiebibelen*).

Gud er en familie. Gud er i ferd med å reprodusere seg selv. Da han skapte Adam og Eva, satte han igang den prosessen som i tidens løp, og i samsvar med hans plan, skulle gjøre at den guddommelige familie kunne utvides.

Men alt på en gang?

Nei.

Gud Fader bestemte seg på forhånd til å bringe barn inn i sin familie, og i hvilken rekkefølge. Så sendte han Jesus Kristus, som skulle bli hans førstefødte Sønn. Men han skulle være den førstefødte blant mange søsken (Rom. 8:29; Kol. 1:15).

Utvilsomt planlegger Gud en stor familie. Men poenget er at han *planlegger*.

Og det burde også vi gjøre. Men ønsket om å få barn må vurderes i lys av ikke bare den voksende verdensbefolkningen, men også i lys av familiens evne til å forsørge og ta vare på barna.

Så likesom Gud planlegger sin familie, bør vi planlegge vår. Et ungt ektepar bør kanskje bestemme seg for å vente

tre, fire år eller enda lenger, før de får sitt første barn, slik at de er bedre forberedt.

Så kan de avgjøre om de vil ha to, tre eller fire barn, eller hva de nå finner ut er best for dem. Men et ektepar bør kun planlegge å ha de barn de kan ta seg skikkelig av, gi næring til og ha tid for.

Barn bør ikke bare være numre i en gruppe, men enkelt-individer som er planlagt og elsket av begge foreldre.

Men hvorfor sex?

Siden planlegging og avstand mellom barna er sømmelig i Guds øyne, vil enkelte lure på hvorfor Gud skapte menneskets kjønnsdrift. Mange har trodd at seksuelle forhold ene og alene er ment i forplantningens tjeneste.

Men slik er det ikke. Det er en dyp og enda viktigere årsak til at Gud skapte oss som mann og kvinne.

Menneskenes reproduksjon er muliggjort gjennom sex. Men selv forut for denne prosessen skapte Gud menn og kvinner slik at de kunne dele den største av alle egenskaper — kjærligheten — og tildels at de skulle dele den gjennom sex i ekteskapet.

Dette er hva apostelen Paulus skrev om det ekteskapelige forholdet: «Men for hors skyld skal hver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann. Mannen gjøre sin skyldighet mot hustruen, og likeså hustruen mot mannen» (1. Kor. 7:2-3).

For å si det rett ut, formaner Paulus her ektefellene til å oppfylle sine seksuelle forpliktelser overfor hverandre — ikke for å få barn, men som en måte å vise kjærlighet og omsorg på, og for unngå å bli fristet av seksuell umoral.

Gud formet et ønske i oss om å ha omsorg for og dele med hverandre gjennom det seksuelle samlivet i ekteskapet. Høydepunktet av kjærlighet og oppmerksomhet overfor hverandre er uttrykt i det seksuelle felleskapet.

Å ødelegge dette hellige fellesskapet er så alvorlig at Gud har kalt det synd! To av De ti bud handler om dette emnet (2. Mos. 20:14, 17).

Men i ekteskapet, og bare mellom mann og kone i et ekteskap, er sex rent, fullkomment og ønskelig. Det er først og fremst skapt for å føre sammen og holde en mann og kone

som Gud har forenet, sammen i kjærlighet.

Og så, gjennom dette uttrykket for ømhet og kjærlighet, blir barna unnfanget. Men de bør være ønsket, elsket og planlagt for, nøyaktig slik Gud legger medlemmer til sin familie.

Det er i det minste slik det burde være.

Det første resultatet av å dele er kjærligheten. Resultatet av den igjen er en mann og kone som er hengivne mot hverandre, som bryr seg om hverandre og deler med hverandre.

Dersom mann og kone ble foreldre i en slik atmosfære av delt kjærlighet, ville de sannelig planlegge for sine barn. De ville planlegge hvor mange, og hvordan de kunne gi dem all den kjærlighet og tid som var menneskelig mulig. Dette er

det høyeste uttrykk for kjærlighet og deling.

Verden ville ha vært annerledes hvis dette var tilfellet.

Bruk visdom i planleggingen

Ektepar som følger Guds eksempel, planlegger sine familier. Men i familieplanleggingen er det mange faktorer som må overveies.

I tidligere tider hadde familiene en tendens til å bli temmelig store, spesielt på landet. Alle barna vokste opp og ble vant til å arbeide og delta i livsoppholdet på gården før de dro ut på egenhånd.

Så endret tidene seg. Den store økonomiske depresjonen i 1930-årene gjorde livet mye vanskeligere. I de prøvelsens

tider ble mange nye familier mindre enn det som var vanlig ved århundreskiftet.

Så kom 2. verdenskrig. Det var et forferdelig tap av menneskeliv — særlig av unge menn. I etterkrigsårene opplevde man de store barnekullene. Siden har verdensbefolkningen skutt i været.

Idag er man bekymret over den raske folketilveksten, overbefolkede byer, matmangelen, husløsheten og hvordan man skal skaffe arbeid til alle de millioner som nå trenger til livsopphold og underhold for sine familier.

I disse tider synes det å være fornuftig å overveie mindre familier. Med vår tids økonomiske og politiske problemer kan dette være en fornuftig familieplanlegging.

Å sette barn til verden og sørge for at de får livsopphold og skolegang, er ingen liten oppgave. Det er bedre å gjøre dette med ett, to eller tre barn, enn å ha 10–12 barn og ikke være istand til å sørge skikkelig for dem.

Fødselen — begynnelsen på et nytt liv

Av all den spenning man kan oppleve i løpet av sin levetid, kan ingen sammenlignes med den glede og undring som følger en fødsel.

Gleden over et nytt liv, over en reproduksjon av en selv, er umulig å forklare. Den bør deles som mann og kone, enskjønt visse kulturer anser dette for å være tabu.

Når en mor bringer et nytt liv til verden, burde ektemannen være der og dele hvert øyeblikk med henne. Under fødselssmertene burde deres kjærlighet og ømhet deles gjennom berøring og ord. Intet kan sammenlignes med forløsningens øyeblikk.

For noen år siden var det ofte vanskelig for mannen å få være tilstede under fødselen. Av en eller annen merkelig grunn mente klinikkene at menn ikke burde være tilstede. Mødrene ble halt bort til et rom hvor legen sto i sykehuskittel og maske. Ukjente sykepleiere og betjening kretset i nærheten. Og i akkurat det øyeblikk da hun trengte sin mann aller mest, måtte hun gjennomgå denne opplevelsen alene.

For en skam!

Heldigvis har mange medisinere sett verdien — og endatil nødvendigheten — av at ektemannen er tilstede. Nå er fødeavdelinger hverdagslige i det meste av den industrialiserte verden. Ektepar planlegger fødselen sammen ved å delta i klasser, se på filmer og høre leger og jordmødre forklare underet ved en fødsel, og gleden ved å være sammen.

Og det er slik det egentlig burde være. Å sette et nytt liv til verden burde være den aller største erfaring det går an å dele.

Barneoppdragelse er også deling

Ett eller annet sted på veien har vårt moderne samfunn gjort mange feil. F.eks. har den misoppfatning utviklet seg at pappa skulle ut og tjene penger til livsoppholdet og overlate barna til mamma.

Selv om det er sant at ektemannen normalt bør sørge for størsteparten av familiens økonomiske underhold, så er det ikke riktig at hustruer og mødre skal bære ansvaret for barna alene.

Undersøkelser har vist at foreldrekjærlighet, omsorg og kjærtegn — fra far såvel som fra mor — helt klart er avgjørende for barnets ve og vel.

Psykologer har oppdaget det de burde ha visst hele tiden. Et barns personlighet og temperament blir formet i de første leveårene. Om det noen gang er en tid hvor foreldrene burde bruke mest tid med sine barn og anstrengelser på dem, så er det i disse dyrebare tidlige årene.

Og det betyr ikke mor alene. Fedre har et like stort ansvar i omsorgen for babyer og barn. Hva er egentlig galt med en far som bytter bleier, vugger en baby i søvn, eller våker når den lille er syk?

Å ha spebarn er virkelig å dele.

«EN ALMINNELIG, HVERDAGSLIG HUSMOR» — DET FINNES IKKE NOE HØYERE KALL!

EN UNG husmor oppsummerte nylig det problemet mange kvinner møter når de velger å bli hjemmeværende husmødre. Hun skrev til oss: «Jeg blir stadig spurt om jeg arbeider. Når jeg da svarer at nei, jeg har ikke noen jobb som jeg går til hver morgen, sprer nesten alltid et vantro uttrykk seg over ansiktet på den som spør. Og derefter kommer det uunngåelige spørsmålet: Hva i all verden *gjør* du hele dagen?»

Enkelte tror tydeligvis at hjemmeværende husmødre gjerne sitter og slenger og ser på fjernsyn hele dagen, uten engang å bry seg med å kle seg skikkelig eller å ta krøllspennene ut av håret.

Men hvordan er det egentlig?

Behøver noen kvinne å skamme seg over at hun «bare er husmor»?

Karakteren er hensikten

Gud skapte ikke kvinnen som en slags ettertanke — et slags siste øyeblikks «oi sann! der glemte jeg det nesten». Skapelsen av kvinnen utgjorde en vesentlig del av Guds plan. Menneskeheten var ikke fullstendig da bare mannen var skapt (1. Mos. 2:18). Derfor skapte Gud Eva fra et av Adams ribben, for at hun skulle bli hans fullkomne partner og åndelig helt likestilte.

For å gjøre menneskefamilien, et bilde på Guds familie, fullstendig — for å gi den passende dybde og skape et helhetlig miljø — opprettet Gud familielivet. Mann og kvinne. Ekteskap. Barn. Hovedforsørger og husmor. Alt passer sammen.

Men tenk over følgende: Jesus sa at den som seirer, vil få ansvarsområder — overordnede stillinger — i Guds kommende rike. Var dette et budskap kun beregnet på menn? Hvordan tilegner kvinner seg egenskapene som må til for at en kan styre over andre?

På nøyaktig samme måte som menn!

Det vi alle først og fremst må gjøre for å kvalifisere oss for Guds rike, er å utvikle hellig, rettferdig og gudlignende karakter. Karakteren overskrider dette fysiske livet — noe fysiske ting ikke gjør.

I dette liv kan vi utvikle store fysiske ferdigheter. Kanskje vi kan løpe raskere, hoppe høyere, spille musikk eller synge bedre enn noen annen. Men betyr disse fysiske ferdighetene noe i den åndelige verden? Vil det at en atlet utvikler evnen til å hoppe 240 cm høyt, sette vedkommende i noen særstilling ved oppstandelsen?

Nei. Ikke fordi han kunne hoppe høyt i dette fysiske liv. Alle åndevesener kan sannsynligvis hoppe både 240 cm og mere med den største letthet. Vi tilegner oss ikke de egenskapene som må til for å kunne herske over andre ved å trene oss selv opp fysisk. Det er karakter som går over i det åndelige livet.

Ved mange timers hårdt arbeide og selvdisiplin kan en atlet godt utvikle mye karakter i tillegg til fysiske ferdigheter. En musiker må også arbeide og disiplinere seg for å bli god nok. Å gjøre det beste vi kan på alle områder av livet, er en del av prosessen som utvikler karakter (Fork. 9:10). Og begge kjønn har nøyaktig de samme muligheter til å utvikle karakter.

Livets mange hverdagslige begivenheter gir til stadighet anledninger til å utvikle karakter. Fra det øyeblikk vi bestemmer oss for å stå opp om morgenen, via alle de bestemmelsene vi gjør i løpet av dagen, og helt til vi bestemmer oss for å legge oss om kvelden, utvikler vi karakter. Den vil bli rettskaffen eller urettferdig, alt ettersom. I tillegg til den daglige karakterbyggende prosessen finnes det uten tvil en

direkte sammenheng mellom alle våre opplevelser i livet og vår endelige mulighet til å tjene i Guds styre. Men hvorvidt vi er mann eller kvinne, har lite med de stillingene vi skal inneha i Guds rike å gjøre.

Enkelte vil kanskje tro at toppsjefen i et milliardkonsern automatisk vil få en høyere posisjon i Guds rike enn en vanlig snekker. Og hvorfor? Vel, på grunn av alle de avgjørelsene toppsjefen må ta, ved siden av hans kompliserte daglige rutine. Men dette er ikke nødvendigvis tilfelle. Denne toppsjefen behøver ikke å ha utviklet gudfryktig karakter i det hele tatt. Kanskje han kjempet seg vei til toppen i det konkurransepregede bedriftslivet uten overhodet å ha utviklet noen gudfryktig karakter under prosessen. På den annen side kan snekkeren ha utviklet kjærlighet, selvkontroll og respekt for Gud gjennom sine erfaringer. Snekkeren ville da være mere velegnet til å styre i Guds rike, enn toppsjefen.

Det vanlige synet på husmoren

Satans samfunn har skapt bildet av den hjemmeværende husmor som en våt skureklut. Hun blir fremstilt som en sliten og lite pen «kjerring» med krøllspenner i håret, vaskekost i hendene og med flere skrikende unger rundt seg.

På den annen side forguder samfunnet den velstelte, moderne karrierekvinnen i forretningslivet. Hun som står opp ved soloppgang, lager istand en hyggelig frokost (d. morgenmad) for familien og kjører ungene til skolen. Så jobber hun på heltid på kontoret, kommer hjem til et hus fullt av piker (pikespeiderne har sine ukentlige møter hos dem), og har likevel varm middag på bordet innen klokken syv om kvelden. Samtidig gir hun sin ektemann den oppmerksomhet og oppmuntring han trenger, og på toppen av det hele smiler hun muntert og glad hele tiden.

Ingen vet hvor en slik moderne vidunderkvinne egentlig finnes. Men man har klart å få oss til å tro at det er slik en kvinne skal være.

Ingen har noen gang sagt at det er morsomt å vaske gulv. Det er ingen fantastisk utfordring å rense toalettskålen. Og mang en hjemmeværende mor og hustru som satser all sin tid på å ta seg av hjemme, kan nok undre seg på hva den varme komfyren, det skitne gulvet eller den uoppredde sengen

har med hvordan man skal komme inn i Guds rike å gjøre.

Men den effektive ledelsen av hjemmet har like meget med å lære å styre som hvilken som helst annen lederstilling andre mennesker kan ha. Å drive et hjem er på mange måter det samme som å drive en bedrift. La oss ta en titt på likhetspunktene.

Den administrerende husmor

Når vi hører ordet *administrerende*, tenker vi på flere ting. På et eller annet vis smaker ordet liksom av suksess. Vi tenker på store bygninger, enorme kontorer og finansiell velstand. Vi ser for oss slike toppledere som bor i eksklusive villaforsteder, og som kjører de nyeste bilmerkene som er større og dyrere enn det resten av oss har råd til. Vi kan se dem for oss idet de tar avgjørelser, snakker i telefonen, holder viktige møter og besøker de fineste restaurantene.

Og vi fristes til å tenke på hvor høyt kvalifisert de er — hvor mye viktigere de er enn oss. Vi tror sannsynligvis at en slik person ville være langt mer kvalifisert til å styre over ti byer i morgendagens verden, og avgjort mere kvalifisert enn en «alminnelig husmor». Men er egentlig jobbene så forskjellige? Hva er det egentlig en administrerende toppsjef gjør?

Et område er tidsplanlegging. Den effektive toppsjefen vet hvordan man skal få tingene unna. Han forsikrer seg om at firmaet får tingene ferdig i tide. Varene må leveres til avtalt tid.

Toppsjefer tar mange avgjørelser hver dag, og disse avgjørelsene må være så gode og så kloke som mulig.

Toppsjefer bruker mye tid på å løse problemer. I alle forretningsforetagender kan ting gå galt. Det kan oppstå problemer med penger, personalet, teknisk utstyr eller andre ting.

En administrerende toppsjef er ansvarlig for arbeidsmoralen, så vel som opplæringen og sikkerheten til de ansatte i firmaet.

Dessuten må toppsjefen delegere. Ingen klarer å gjøre alt. Den effektive toppsjef vet hvordan han skal overlate oppgaver til andre som kan klare dem.

Dette er bare litt av det man vanligvis forbinder med toppsjefer. Men hva har dette med hjemmearbeidende husmødre å gjøre?

Massevis! Les Ordspråkene 31:10-31. Disse versene beskriver den perfekte toppsjef; en person som planlegger sin tid, tar avgjørelser, løser problemer, er ansvarlig for andre og delegerer arbeidet — og som har stor suksess i arbeidet. Hvem er denne personen? En hjemneværende husmor — den gode kone!

Den gode kone gjorde det til et yrke å ha så stor omsorg for sin familie som mulig — hun var mye mer enn det falske bildet samfunnet har av hjemneværende husmødre idag. «La henne nyte frukten av sitt arbeid; der menneskene møtes, får hun ros for sine gjerninger» (vers 31, 1978-overs.). Der er det. Hennes fremragende forbilde ble nedtegnet for ettertiden i Guds Ord.

En effektiv husmor tar i bruk alle de redskaper som brukes innen effektiv ledelse. I sitt familieansvar utvikler hun de kvaliteter som trengs for å styre byer i morgendagens verden (Luk. 19:17-19). Ja, ærlig talt, når man virkelig forstår den hjemneværende husmors arbeide — som hustru og mor — så kan man lure på om ikke dette arbeidet gir en av de aller største mulighetene til å utvikle sine evner.

Har dere menn som leser dette, noensinne stoppet opp

Husmorens ansvar
og utfordringer er
mange og varierte.
Få yrker gir større
mulighet for en
positiv personlig
utvikling.

og tenkt over hvor mye en kone — en hjemmearbeidende husmor — egentlig har å gjøre? Det å holde styr på en velsmurt husholdning, krever ferdigheter som minner om dem en administrerende direktør må ha. Dette er de samme ferdighetene som man behøver for å styre over mange byer i Guds rike.

Husmorens arbeide

En husmor er ansvarlig for å ta mange avgjørelser og å løse problemer. La oss si at familien sliter med de økende matvareprisene (og hvem sliter ikke med bare å klare seg?). I mange tilfeller er det husmoren som er ansvarlig for matbudsjettet. For å klare å holde familien med nok god mat, undersøker hun hvor det er tilbudsvare; hun kjøper kanskje grønnsaker i en butikk, brød i en annen, kaffe nede i gaten og kjøtt på et helt annet sted.

Men hun må også være ekspert på effektivitet. Hun må ta hensyn til hvor mye det koster i bensin for å komme til de forskjellige butikkene, og hvor mye tid det vil ta å gjøre alle innkjøpene. Avgjørelser må tas. Dersom hun virkelig er effektiv i administrasjonen, rekker hun å handle inn til de laveste prisene og få tid til andre ting i tillegg.

Så gjelder det å delegere. Det hele dreier seg om ikke å gjøre alt selv. Det finnes mange utslitte husmødre som rydder opp etter barna, rer opp alle sengene og vasker alle klærne. Hun kommer ganske enkelt aldri så langt at hun rekker å delegere disse jobbene til barna.

Enkelte studenter begynner på universitetet uten engang å vite hvordan man rer opp en seng. Mamma gjorde det alltid for dem. Enkelte studenter vet bokstavelig talt ikke hvordan man bruker en vaskemaskin eller en sentrifuge. Og mange aner ikke hva det vil si å utføre en full dags sunt og ærlig arbeide.

Den mor som gjør det hele selv, gjør ikke bare livet mye hårdere for seg selv. Hun begår også en stor urettferdighet mot sine barn. En av foreldrenes viktigste ansvarsområder er å lære barna å arbeide.

Deleger! Det betyr å lære barna å vaske opp, vaske og

G*ud ser ikke ned på vaktmesteren, arbeideren, bonden eller husmoren, mens han ser opp til legen, advokaten eller bankmannen.*

stryke sitt eget tøy og re opp sengen. Barn bør lære å lage mat, handle inn, reparere ting og hjelpe til i alle vanlige arbeidsoppgaver i hjemmet. Mamma er følgelig også en lærerinne.

Verdsett hustruen

Kvinnen som bestemmer seg for å bli hjemmeværende husmor, velger et yrke som er like verdifullt som noe annet det er mulig å velge. Ingen toppsjef, bankdirektør, berømt artist eller idrettsstjerne har et høyere kall eller yrke. Det er på tide at vi innser dette.

Det en husmor lærer, forbereder henne for ansvar i Guds rike på nøyaktig samme måte som andre blir forberedt gjennom det yrket de har. Gud har ikke opprettet noe system med en eliteoppbygging av «gode» jobber og «mindre gode» jobber. Gud ser ikke ned på vaktmesteren, arbeideren, bonden eller husmoren, mens han ser opp til legen, advokaten eller bankmannen.

Menneskenes samfunn har opprettet hierarkier som bygger på respekt — klassesystemer. Enkelte yrker innebærer liksom større heder — og de innebærer i hvert fall utvilsomt større økonomiske fordeler. Men i Guds rike vil intet yrke gi høyere sosial status enn andre yrker. Guds Ord sier klart at enkelte personer vil arbeide hårdere og vokse åndelig sterkere enn andre i dette livet. De som gjør det, vil kvalifisere seg for større ansvar. Men utviklingen av karakter har lite å gjøre med hvilken jobb du nå innehar.

Men delvis på grunn av den moderne kvinnebevegelsen, er nå rollen til den hjemmearbeidende husmor blitt skjøvet omtrentt aller nederst, til det nivå som får minst respekt i vår tid. Kvinner har fått følelsen av at dersom de ikke kjemper for å få toppjobber innen ledelse i yrkeslivet, oppfyller de ikke sitt potensiale og er ikke noe særlig verdt.

Dette er ganske enkelt ikke sant! Det finnes ikke noe høyere kall for en kvinne enn det å skape et hjem — å være hustru og mor på heltid. *Ikke noe høyere kall!*

Denne påstanden vinner neppe noen popularitetskonkurranse innen kvinnebevegelsene, men det er likefullt sannheten. På den annen side skal menn heller ikke prøve å underkue og undertrykke kvinnene — holde dem «barbente

og gravide» — mens de selv går ut og leker storkarer. Guds Ord er helt klart når det gjelder manns- og kvinnerollen. De er begge likeverdige og skapt i Guds bilde (1. Mos. 1:27), og ekteskapet har begge sitt spesielle ansvarsområde (Ef. 5:21-33). Ektemenn skal elske sine koner slik Kristus elsket menigheten (vers 25), og det inkluderer å *verdsette* dem — å behandle dem med høvelig respekt, «da de og er medarbeidere til livets nåde» (1. Pet. 3:7).

Mange gifte kvinner har universitetseksamen og har ytterst høye kvalifikasjoner. Men når de gifter seg, begynner de å bruke alle sine kunnskaper og all sin innsats til å skape et hjem — til å være hustru og mor. Det tar all deres tid å oppfylle de roller og ansvarsområder de har liggende på sin skulder. De utvikler ferdigheter som kvalifiserer dem fullstendig for de stillingene de vil inneha i Guds rike, dersom de fortsetter å vokse og seire og blir privilegert til å fødes inn i Guds familie når Kristus kommer igjen.

Den kvalitet som vil føres videre til Guds rike fra dette fysiske liv, er karakter. Gud vil ikke frelse noen som han ikke kan styre. Karakterprøven i dette liv er utviklingen av tro og lydighet. Ethvert yrke — arbeider, toppsjef eller hjemmeverende husmor — har innebygget i seg den opplæring som er nødvendig for å forberede en person til åndelig ansvar i morgendagens verden. Da vil de som blir forvandlet til udødelige vesener, motta ubegrenset makt.

Husmødre trener seg nøyaktig like meget i denne karakterutviklende prosessen. Herskende stillinger blir ikke utdelt etter hvor mye penger man kontrollerte eller hvor mange ansatte man hadde under seg, men heller på grunnlag av hvor tro man er — hvor godt man gjør det man har å arbeide med.

I sin uendelige visdom har Gud gitt alle dem han kaller midlene og mulighetene til oppøvelse og utvikling av karakter i dette liv.

Mann og *kvinne* er betegnelser som kun har betydning i dette fysiske liv. I Guds rike vil vi hverken ta til ekte eller gis til ekte (Matt. 22:30). Når vi er oppvekket fra de døde og forvandlet fra dødelige til udødelige, skal vi alle tjene sammen med Kristus, idet vi skal herske med ham i tusen år. Og så skal vi oppfylle vår bestemmelse for evig tid.

EKTEMANNEN I ORDSPRÅKENE 31!

HVILKEN MANN ville ikke ønske en slik fantastisk kone som kvinnen som beskrives i Ordspråkene 31? Men hva slags mann fortjener en slik kvinne?

Hun kan stå på egne ben, likevel underordner hun seg under sin mann. Hun er intelligent, men likevel ydmyk.

Menn har lest dette kapitlet i Bibelen og lengselsfullt studert på om det noensinne har levd en slik kvinne. Men få menn har noengang stanset opp og tenkt over hva slags mann som fortjener en slik kvinne.

De kan fantasere over hvor fantastisk det ville være å være gift med denne visjonen av sann kvinnelighet, men de har antagelig aldri analysert om de ville være henne verdig.

Tror du den berømte overdrevent maskuline, dominerende mannssjåvinisttypen virkelig fortjener kvinnen som beskrives i Ordspråkene 31?

Eller hva med den ynkelige, viljesvake musen? Kunne en slik innadvendt mann noensinne oppnå lykke og på en skikkelig måte lede den dyktige kvinnen i Ordspråkene 31?

Menn, det er på høy tid å slutte å være opptatt av hvor denne vidunderlige konen finnes, og bli langt mer opptatt av å bli en Ordspråkene 31-ektemann.

Faktum er at hvis det var flere Ordspråkene 31-ektemenn, ville det ha vært flere Ordspråkene 31-koner!

Hva slags ektemann kreves det for å lede, elske, forsørge

og beskytte denne kvinnen vi leser om i Ordspråkene? Fra først av vil du kanskje tenke deg en dominerende, fremragende, selvsikker mann hvis kone blir sett, men sjelden hørt. Men det er ikke slik denne kvinnen beskrives.

Ordspråkene 31-kvinnen er dyktig, sikker, en som blir både hørt og sett. Respektert. Kjent. Hun vet hvordan hun skal passe inn i sitt samfunns kultur — og ethvert annet samfunn, for den saks skyld.

Ingen mann som er gift med en så dyktig og kjærlig kvinne, gjemmer henne bort i et telt. Han hever henne til skyene for alle som vil høre. Han ønsker at verden skal vite at selve essensen av kvinnelighet, ynde og talent er personifisert i hans vidunderlige kone.

La oss kaste et nytt blikk på Ordspråkene 31, denne gang for å se hva slags mann som leder og sørger for kvinnen i Ordspråkene 31.

En fremgangsrik mann

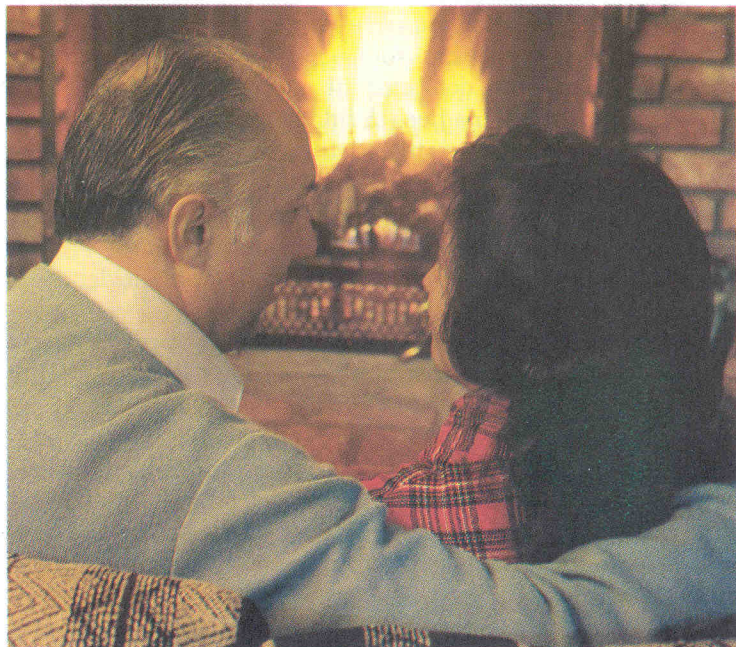
Uansett hvem kvinnen i Ordspråkene 31 var, er hun det fineste forbilde for enhver kvinne.

Men Salomo, forfatteren av mesteparten av Ordspråkene, hadde ingen slik kone. Blant hans mange hustruer og medhustruer er det tvilsomt om det fantes noen kvinne med en slik kjærlighet og visdom. Salomo kjente antagelig ikke engang noen av sine koner godt nok til å kunne skrive et slikt rosende kapittel om noen av dem. Kvinnen i Ordspråkene 31 — og mannen fra samme kapittel — forblir anonym. Vi vet rett og slett ikke hvem de var.

Men denne kvinnen virker praktisk talt fullkommen. Og mannen? Tja, vi har kanskje ikke lagt så mye merke til ham. Men han må selv ha vært en dyktig mann med utgående omsorg og visdom.

Skjult mellom linjene i versene i Ordspråkene 31 ser vi en mann som må ha gitt sin familie en bedre levestandard enn gjennomsnittet. Les 23. vers: «Hennes mann er kjent i byens porter, der han sitter sammen med landets eldste.» Ektemannen i Ordspråkene 31 var respektert i samfunnet. Han satt sammen med byens vise og var vis og dyktig. Han nøt både sine likemenns og sin kones og families respekt.

Familien hadde god økonomi. Legg merke til vers 15:

«Hun står opp mens det ennå er natt, og gir sine husfolk brød og sine piker deres arbeid for dagen.» Kvinnen som beskrives i dette verset er flittig og tjenstvillig. Hun står opp før resten av familien for å hjelpe til å forberede dagen for de andre.

Men har du lagt merke til at denne husholdningen har heltidsansatt hjelp, for å uttrykke det litt moderne? Les det i svensk oversettelse: «...åt tjänarinnorna deras bestämda del.» Idag ville det innbefatte «mekaniske tjenestepiker» — husholdningsmaskiner.

Familiens fremgang har gjort det mulig å ansette hjelp i huset, noe som i sin tur gjør det mulig for fruene i huset å nå det maksimale av sine muligheter. Kvinnen i Ordspråkene 31 er ikke konstant «barfot og gravid».

Ektemannen i Ordspråkene 31 sørger for et miljø hvor en gift kvinne kan få brukt alle sine evner og ferdigheter.

En tjenende personlighet

Ordspråkene 31 viser så absolutt en flittig hustru som tar seg av behovene i husholdningen. Hun står virkelig tidlig opp

og sørger for å ha alt klart til begynnelsen av dagen til glede for alle, inklusive tjenerne som bor i huset og som mannen har sørget for. Men det later til at enkelte menn dermed egoistisk slutter at kona bør stå tidlig opp morgenen og få alle gjøremålene unnagjort i tillegg til å lage den næringsrike frokosten familien trenger for å få en god start.

Jordisk rikdom har ikke gått til hodet på denne kvinnen. Hun er ikke blitt lat bare fordi det er ansatt tjenere. Isteden føler hun ansvar for alle i husholdningen, deriblant den leide hjelpen.

Men en del av hennes ansvar må ha gått ut på å skissere plikter og oppgaver for tjenestepikene i løpet av dagen. Hun er ansvarlig for å organisere og drive husholdningen.

Det er enda en antydning til familiens økonomiske stabilitet i 21. vers: «Hun frykter ikke sneen for sitt hus; for hele hennes hus er kledd i skarlagan — farvet ull.» Klær av meget god kvalitet blir beskrevet her. Familien er ikke redd vintrens bitre kulde. Kvinnen i Ordspråkene 31 kjøper kvalitetsklær eller lager dem selv.

Gjennom hele dette inspirerende kapitlet finner vi at denne kvinnen konstant er en tjenende personlighet. Legg merke til 20. vers: «Hun åpner sin hånd for den trengende og rekker ut sine hender til den fattige.»

Hun er en kvinne som virkelig utretter noe. Hun skaffer familien klær og mat av beste kvalitet. Hun har tjenestepiker. Hun har også tid til overs, og hun bruker tiden på best mulig måte — uten å kaste bort tallrike timer med å sitte naglet foran fjernsynsskjermen for å følge med i såpeoperaenes siste intriger og drama. Og hun bruker mye av sin tid i tjeneste for andre.

Saken er den at både hun og hennes mann begge har utviklet sine muligheter til å hjelpe og tjene i tillegg til å ta seg av familiens behov.

Gjensidig tillit og respekt

En av de viktigste bestanddelene i et vellykket ekteskap er tillit og respekt. Legg merke til at ektemannen i Ordspråkene 31 har fullstendig tillit til sin kone.

Hvor mange kvinner idag får den respekt og tillit de fortjener? Griskhet, sjalusi, mistillit og en hærskere gale følelser dominerer mange ekteskap.

Hvordan betrakter ektemannen i Ordspråkene 31 sin kone i så henseende? Les om det i vers 11 og 12: «Hennes manns hjerte liter på henne, og på vinning skorter det ikke. Hun gjør ham godt og intet ondt alle sitt livs dager.»

Tillit og respekt går begge veier. Hustruens oppførsel må selvfølgelig være verd å respektere. Men det er mannen som må vise henne tillit.

Og hva med litt ros nå og da?

Et av ordspråkene erklærer: «Som epler av gull i skåler av sølv er et ord talt i rette tid» (Ordspr. 25:11).

Hva sier du til dette? «Hennes sønner står opp og priser henne lykkelig; hennes mann står opp og roser henne» (Ordspr. 31:28). Hvordan er det, ektemenn? Når var forrige gang dere sa: «Det var virkelig flott gjort, elskede!»? Når roste du din kone sist for et godt tilberedt måltid? Eller for at det er rent og ordentlig i huset? Eller for den tiden hun brukte til å hjelpe en syk nabo?

Som oftest går dessverre de gode gjerningene og det hårde arbeidet ubemerket forbi det meste av tiden. I hvert fall uten å bli rost.

Ønsker dere menn å ha en kone som hun i Ordspråkene 31? Da må du først bli som ektemannen i Ordspråkene 31!

Tillit og ros til sin kone og respekt for henne — det er viktige egenskaper for ektemannen i Ordspråkene 31.

HVA DU KAN GJØRE NÅR DIN EKTEFELLE IKKE VIL!

HAR DU noengang vurdert å forlate din ektefelle fordi han eller hun nekter å oppfylle sitt ansvar i familien? Hva skal en egentlig gjøre når ens ektefelle ikke vil mere?

Svaret er enkelt og effektivt — DU handler når din ektefelle ikke vill!

Hvorfor skilsmisse?

Skilsmisse ødelegger liv. Den griper inn og river i stykker selve hjertet og sjelen i en familie. Enkelte som er dypt nede i et ulykkelig ekteskaps smerte og lidelser, føler naturlig nok at det er bedre å bryte opp enn å fortsette å leve i elendighet. Men selv om det kan virke som den raskeste og letteste veien ut av problemene, er det begynnelsen på en hel del nye problemer.

For to generasjoner siden var skilsmisse en skam; idag er det et statistisk kappløp. Par holdt selvfølgelig sammen og fant seg i smerten og vanskelighetene som ledsaget et dårlig ekteskap. I gode som i onde dager forsøkte de å holde sammen og å oppdra sine barn sammen. Og til tross for mange sår og tårer, håpet de på et ekteskap som ville føre dem gjennom deres gylne år i livets skumring. Ofte gikk det ikke. Og det var årsaker til det.

Idag har man liten toleranse for smerte og lidelse i

ekteskapet. Ved det minste lille problem blir trusselen om skilsmisse fremsatt. Vårt samfunn har gjort skilsmisse til en lett valgmulighet — et hopp med fallskjerm ut av ekteskape-
lige problemer.

Men er skilsmisse egentlig noe hopp ut med fallskjerm?

Tenk på barna

Det er trist at voksne ofte unnlater å ta hensyn til barna. Barn av skilte par gjennomgår smerte: følelsesmessig, mentalt og til og med fysisk smerte.

Dere foreldre (når dere er mer enn én) er deres barns hele verden. Når dere bryter opp, bryter dere opp hele barnets verden. Dere knuser barnets følelsesmessige sikkerhet. Barnet føler seg forlatt, redd og usikker på fremtiden. Et barns lojalitet slites mellom to foreldre som mener de elsker barnet meget høyt.

Du må tenke over den skade du påfører dine barn i din søken etter å komme bort fra den «krenkelse» du føler i ditt ekteskap. Er din lykke viktigere enn dine barns lykke? Det var tross alt ikke de som fikk dere til å gifte dere — de ba ikke om å bli født. Men nå ber de om at dere gir dem en hel familie å vokse opp i. Og du kan fortsatt gi dem hele den familien de begjærer og trenger.

Barn er halvt av deg og halvt av din ektefelle, og de trenger dere begge for å kunne nå sitt fulle potensiale. Knuste familier skaper knuste barn. Når du er alene etter en skilsmisse, kan du ikke gi dem det de trenger — du kan ikke være både far og mor.

Du tenker kanskje som så at er det ikke bedre for barna å leve sammen med meg i fred enn med oss begge i krig?

Det er ikke nødvendigvis slik!

Forskning viser nå at bortsett fra i tilfeller av ekstrem barnemishandling, har barna det bedre i et disharmonisk hjem med begge foreldre enn i et skilt hjem med bare far eller mor. Ifølge dr. Archibald Hart, klinisk psykolog og forfatter av boken *Children of Divorce*, følte mindre enn ti prosent av de spurte barna at foreldrenes skilsmisse hjalp dem i livet. Faktum var at den i det store og hele gjorde det verre for dem.

Men kanskje du ikke har barn. Vil så en skilsmisse gjøre

ditt liv lykkeligere? Antagelig ikke, siden du selv ofte vil være halve problemet, og du kan ikke skille deg fra deg selv! Tenk over det en stund. Du må fortsatt leve med deg selv.

Skilsmisse kan medføre stor og langvarig følelsesmessig og fysisk lidelse. Skilte personer opplever flere tilfeller av mentale forstyrrelser, hjertesykdommer, kreft, høyt blodtrykk og skrumplever enn de som kjemper seg gjennom vanskelighetene i ekteskapet.

Men hvorfor kjempe seg gjennom det når det finnes en enda bedre løsning?

Hvorfor du bør bli

Det sies at det trengs to for å skape et ekteskap. Men vår påstand er at det trengs bare én for å redde et ekteskap! Hvis du blir, er sjansene store for at du kan redde ekteskapet, til tross for hva din ektefelle gjør eller ikke gjør.

Man gjør ikke en urett god igjen ved å begå en ny. Men gjør én part rett, kan det redde et ekteskap. La oss få litt ekteskapsrådgivning fra apostelen Paulus: «Dersom en bror har en vantro hustru, og hun samtykker i å bo hos ham, da skille han seg ikke fra henne!» (1. Kor. 7:12). Selv barna i en slik familie har fordel av det når én ektefelle søker å leve riktig, sier Paulus i 14. vers, selv når den annen part ikke ennå ser noen vits i å gjøre det.

Ektefellen som streber etter å gjøre det riktige, har en spesiell innflytelse på den andre ektefellen. Hvordan? Gjennom sine positive handlinger. Hvis du gjør det som er rett i ekteskapet, påvirker det din ektefelle på positiv måte. Gud kan bruke ditt eksempel til å forandre din ektefelle. Men hvis du går, er det intet håp!

Så bli, og la kraften av ditt gode eksempel forandre ekteskapet. Apostelen Peter sa at «så endog de som er vantro mot ordet, kan bli vunnet uten ord ved sine hustruers [eller

Med Guds
hjelp kan ditt ekteskap
bli lykkeligere enn du
noensinne kunne ha
drømt om var mulig.

ektemenns] ferd, når de ser for sine øyne eders rene ferd i frykt» (1. Pet. 3:1-2).

Du kan forvandle den sure sitronen til den søttest limonade du noensinne har smakt. Uansett hvor skuffet og håpløs du føler deg akkurat nå, kan ditt ekteskap med Guds hjelp bli lykkeligere enn du noensinne kunne ha drømt om var mulig.

Mange ekteskap i vanskeligheter trenger selvfølgelig hjelp av en kvalifisert åndelig rådgiver. Ikke forsøm å søke slik hjelp om du trenger det.

Forplikt deg!

Forpliktelse er grunnlaget for et vellykket ekteskap. Selv om din ektefelle kanskje ikke er så forpliktet som du er, er din forpliktelse nødvendig for å gi deg styrke gjennom de vanskelige stundene. Stunder da alt du gjør, blir oppfattet av din ektefelle som noe som blir gjort galt — når du av hele ditt hjerte forsøker å glede ham eller henne.

Forplikte deg gjør du på dine knær foran Gud. Han vil gi deg kraft til å HANDLE når din ektefelle ikke vil. Gå til Gud. Snakk med ham. Forplikt deg overfor ham til å bli i ditt

ekteskap — til å arbeide med ditt ekteskap til du lykkes.

En slik forpliktelse vil motivere deg og gi deg en positiv innstilling. Du vet hvor du går, og du har den sikkerhet som kommer av å vite at Gud er for deg. Og «er Gud for oss, hvem er da imot oss?» (Rom. 8:31).

Det neste du trenger, er å se ekteskapets realitet i øynene. Kom ut av Hollywood-romantikkens fantasiverden. Kom inn i ekteskapets virkelige verden, hvor virkelige mennesker gjennom hårdt arbeide og utholdenhet bygger virkelige ekteskap som varer. Vær realistisk når det gjelder ekteskapet.

Det var ikke meningen at ekteskapet skulle være som et fat med fersken og krem, men som et rosenbedd — du vet disse med vakre, velduftende blomster og skarpe, taggede torner. Meningen var at ekteskapet skulle ha både medgang og motgang, for det er gjennom å overvinne motgang at vi vokser og lærer.

Se på ekteskapet som en institusjon for høyere læring hvis grunnlegger og kansler er den allmechtige Gud. Da han førte det første par inn i denne institusjonen, ga han dem det mål at de skulle oppnå fullstendig enhet ved å lære av hverandre og gjennom en hel del hårdt arbeide (1. Mos. 2:24). Samtidig (gjennom ekteskapets pensum) lærer de — og mange etter dem — mange leksjoner og har mange prøver for å utvikle individuell og felles karakter. Hver bryllupsdag vil markere en utvikling fra et vekstnivå til det neste — fra et nivå av utfordring og vanskeligheter til det neste.

Målet for Guds institusjon, ekteskapet, er å lære mann og kone universets viktigste leksjon: enhet gjennom uselvishet.

Kjærlighet er hemmeligheten bak sann lykke, og ekteskapet er det fremste stedet å lære den. Jo grundigere du

*D*in lykke er ikke avhengig av hva din ektefelle eller en annen gjør eller ikke gjør. Den er avhengig av hva du gjør.

lærer den viktige leksjonen om å gi — ja, endog den vanskelige delen om å gi når din ektefelle ikke vil — dess mer vil du vokse, *og dess lykkeligere vil du bli.

Lykke er . . .

Din lykke er ikke avhengig av hva din ektefelle eller en annen gjør eller ikke gjør. Den er avhengig av hva *du* gjør. Kjærlighet er å gi, og å gi (ved hva du gjør) skaper lykke. Jesus Kristus sa: «Det er en større lykke å gi enn å få» (Apg. 20:35, 1978-overs.). Så ta ansvaret for din lykke ved å gi kjærlighet istedenfor å søke å få og bli ulykkelig når din ektefelle ikke gir deg den. Når du gir, styrer du din egen lykke — du kan bli lykkelig i den grad du er villig til å gi. Ikke *prøv* det. *Gjør* det — det virker!

Lykke er å oppfylle din rolle. Dere ektemenn, dere ble skapt for å lede familien ved å være dens forsørger, beskytter, viktigste tjener og elsker. Du ble formet for disse vidunderlige ansvarsområdene. Det var derfor apostelen Paulus sa: «I menn! elsk eders hustruer, likesom Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den» (Ef. 5:25).

Når du elsker, blir du meget, meget lykkelig. Din kone vil kanskje ikke engang sette pris på ditt kjærlige lederskap, men du vil likevel være lykkelig fordi du gjør det Gud skapte deg

til å gjøre. Du ble skapt for å lede en kvinne med kjærighet, og når du gjør det på Guds måte ved å gi og søke hennes beste interesse, vil du bli fullendt og lykkelig.

Så hva gjør du når din kone ikke vil? *Du handler.* Du gjør deg selv en tjeneste — du oppfyller din rolle. Elsk din kone!

Kvinner, Gud formet dere for å fungere i en rolle som skaper lykke. Da Gud skapte kvinnen, sa han: «Det er ikke godt for mannen å være alene. Jeg vil gi ham en hjelper som er hans like» (1. Mos. 2:18, 1978-overs.). Gud skapte ditt sinn til å være lydhørt overfor din mann, til villig å overgi ditt *ego* til ham (Ef. 5:22).

Det er ikke så lett for deg å gjøre det, særlig ikke hvis din mann ikke er noen kjærlig leder. Men skjønneten ved Guds vei er at din lykke avhenger av hva *du* gjør. Hvis du oppfyller din rolle med å elske din mann — hjelpe ham, reagere positivt på ham, underordne deg under og overgi deg til ham — da vil du gjøre deg selv meget lykkelig.

Aksepter hverandre

Du kan gjøre deg selv skuffet og ulykkelig. Hvordan? Ved å prøve å forme din ektefelle i ditt bilde, og det er umulig!

For lenge siden (selv før du giftet deg) dannet du deg et fantasibilde om hvordan du ønsket at din ektefelle skulle være. Kanskje du fortsatt har forventninger om at din ektefelle en dag vil oppfylle dine drømmer. Glem det — det kommer ikke til å skje! Dine urealistiske forventninger kommer bare til å skape skuffelser i ditt ekteskap.

Å forvente at din ektefelle skal bli det du ønsker, er egoisme, og egoisme fører alltid til sorg. Tenk over følgende: Du er antagelig ikke hva din ektefelle alltid drømte om heller. Så hold opp med å legge dette unødvendige presset på deg selv eller din ektefelle.

Aksepter din ektefelle slik han eller hun er, på godt og ondt. Men hvordan gjør du det?

Aksepter din ektefelle ved å konstentrere deg om hans eller hennes gode sider. Det er noe av kvalitet ved alle mennesker. Du var istand til å se de gode sidene før du giftet deg. De er der fortsatt. Det eneste du må gjøre, er å se utover deg selv, så vil du se dem.

Røs din ektefelle på en aktiv måte for hans eller hennes

gode sider. Bygg opp din ektefelle i andres øyne, så vil han eller hun også vokse i aktelse i dine egne øyne. Den slags bekræftende handling vil få din ektefelle til å føle det godt og få deg til å føle det godt.

Gjengjeld ondt med godt

Aksepter din ektefelle ved å konsentrere deg om hans eller hennes gode sider. Det er noe av kvalitet ved alle mennesker.

Men hva gjør du når din ektefelle opptrer galt mot deg? Hva gjør du når trangen til å ta igjen strømmer opp i deg? Du må gjøre noe, for du er på nippet til å eksplodere. Men hva gjør du?

Gjør det Jesus Kristus sa du skulle gjøre: «Elsk eders fiender, velsign dem som forbanner eder, gjør vel imot dem som hater eder, og be for dem som forfølger eder» (Matt. 5:44). Når du gjør det ut fra en innstilling av ekte kjærlighet, utfører det mirak-

ler. Hva slags mirakler?

Først av alt hjelper du deg selv til å bli kvitt stresset og skuffelsen. Kjærlighet er den største stressutløser som finnes i konflikter mellom mennesker. Å gjengjelde ondt med godt, forvandler din negative energi til positiv energi. Den får deg til å føle det godt til tross for det misbruk du måtte bli gjenstand for.

Å gjengjelde ondt med godt, gir deg en sprøyte lykke-medisin som er istand til å helbrede din ekteskapelige nedtrykthet. Du vil ikke trenge beroligende midler.

Når din ektefelle eksploderer mot deg med grove ord, så still de opprørte vannene ved å si myke og vennlige ord. Og la oss tilføye: Å si dem i rette tid er også viktig. Enkelte ganger er det å gjøre godt å tie når din ektefelle er sint. I slike situasjoner er det best å la sinnet få utløp før du sier et ord. Senere, når atmosfæren er blitt mer avdempet, kan du si de vennlige og behagelige ordene som bringer fred. Hvis du gjør dette, vil du bli forbauset over

i hvilken grad «mildt svar stiller harme» (Ordspr. 15:1).

Dette mirakelet har endog kraft til å forvandle hele din ektefelles innstilling til deg. Han eller hun har kanskje vært vant til at du tretter og tar igjen. Ved å endre den måten du reagerer på, begynner du å forandre den måten din ektefelle reagerer på deg på. Å gjengjelde ondt med godt vil hjelpe din ektefelle til å forstå at dette er en ny innstilling.

En ektemann må forandre den måten han slåss på, fordi kona ikke lenger tar igjen. Så hvorfor skulle han forsette å slåss når det ikke er noen som slår igjen? Det blir kjedelig å trette med seg selv. Ved å gjengjelde ondt med godt, styrer du spillereglene og hvordan ditt ekteskap blir levd.

Før, da du gjengjeldte ondt med ondt, var det vanskeligere for din ektefelle å se sine feil fordi du blindet ham (eller henne) med dine feil. Ved å føle stikket av din reaksjon, følte han at han hadde rett i å reagere.

Apostelen Peter så dette fenomenet da han skrev: «Likeså I hustruer: Underordne eder under eders egne menn, så endog de som er vantro mot ordet, kan bli vunnet uten ord ved sine hustruers ferd, når de ser for sine øyne eders rene ferd i frykt» (1. Pet. 3:1-2). Det er kraft i et godt eksempel!

Og glem ikke den positive virkningen det å gjengjelde ondt med godt vil ha på dine barn. Ved ditt gode eksempel bygger du opp en riktig måte av å gi hos dem. Du gjør det som de vil måtte gjøre senere. Du lærer dem hvordan de skal komme overens med andre mennesker — den eneste måten som fører til virkelig fred.

Nå tenker du kanskje: Hvordan kan jeg vite at alt dette vil virke i mitt ekteskap? Hva om jeg gjør alt dette og min ektefelle bare benytter seg av det for å utnytte meg?

Du glemmer en meget viktig Person som har enestående måter å hjelpe deg på som ingen annen har. Du forstår, Gud kan utjevne situasjonen — hvis du lar ham arbeide for deg.

Husk at uansett hva din ektefelle gjør eller ikke gjør, er din lykke avhengig av hva *du* gjør — hvor mye du gir. Den bygger på Guds overnaturlige kjærlighetslov, og den allmektige Gud står bak den og garanterer for den. Den virker!

Du kan synes at det er urettferdig at du skal gjøre godt mens din ektefelle slipper unna med å gjøre ondt. Lytt til det apostelen Paulus sier: «Far ikke vill! Gud lar seg ikke spotte;

for det som et menneske sår, det skal han og høste» (Gal. 6:7).

Ingen slipper unna med noe som helst. Gud er den store utjevner. Han gjør opp alle konti til alle berørte parters beste.

Be derfor Gud om tålmodighet og utholdenhet til å fortsette å gjøre godt når din ektefelle ikke vil.

Ja, ved at du handler, gjør du hele familien en tjeneste!

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm

Finland: The Plain Truth, Box 603, SF-00101 Helsingfors

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Nederland: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma EUR

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06502 D.F.

Sydamerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia, India, Sri Lanka og Sydøstasia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

Ny Zealand og Stillehavøyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, Ny Zealand

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Syd-Afrika: Ambassador College, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius

USA (verdeshovedkvarteret): Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra Menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte Menighetens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

334499/8806